

MEROPE MERZMERR

Utiect' či pod'ahnút'

MEROPE MERZMER

Utiect' či pod'ahnút'

Harry Potter fanfiction

www.meropesvet.blogspot.sk

Varovanie: neodporúčam začať čítať, kým si neprečítate CELÉ VAROVANIE.

Táto poviedka je slash a zároveň aj incest. (úžasná kombinácia)

Pár je dosť netypický Draco/Lucius.

Varujem všetkých, ktorí nemajú radi poviedky tohto druhu, aby to radšej ani nezačínali čítať!

Poviedka je z môjho experimentálneho a nelogického obdobia, trochu som ju popravovala a možno, že aj skomplikovala, ale bolo to dosť ťažké sa k tomu vrátiť, akoby to už nebola celkom moja šálka kávy.

Poviedka obsahuje znásilnenie, nie len jedno takže, by sa dalo povedať, že Draco je v tejto poviedke zneužívaný viackrát.

Ak sa niekto do toho už pustí, tak to robí na vlastnú zodpovednosť a s vedomím, že vie, čo táto poviedka obsahuje a nerobí mu to žiaden problém. V opačnom prípade sa radšej preorientujte na inú poviedku.

18+

PROLÓG

„Áno, mami. Mám všetky veci vypraté a vyžehlené. Domáci škriatkovia sa o to postarali!“ zakričal Draco z kúpeľne.

Už niekoľko minút ležal v horúcej vode. Dvere vedúce do jeho izby boli otvorené. Narcissa Malfoyová sedela v kresle vo svojom salóniku a starostlivo dohliadala na všetky prípravy týkajúce sa večierky, ktorý sa mal uskutočniť v ich rodinnom sídle. Čo jej však nebránilo vtom zdôrazniť svojmu synovi niekoľko vecí, ktoré by podľa nej nemal opomenúť. Zhovárali sa spolu cez zrkadlo, ale keďže do jeho vane ešte stále horlivo vtekala voda, počul ju len veľmi slabo.

„Nezabudni si vziať ten nový zelený habit, musíš kráčať hrdó so vztýčenou hlavou a prosím ťa, v žiadnom prípade sa nepotkni, ako minulý rok, keď nás Parkinsonovci pozvali na...“ ďalej ho poučovala o vhodnom správaní.

Neexistuje nejaké kúzlo, ktoré by ju mohlo umlčať? Nemôžem za to, že starý Parkinson je taký nechutný. Chcel ma udrieť po zadku, keby som sa mu neuhol, ktovie čo by si ešte dovolil. Tá jeho dcéra mi ledva dovolila chvíľu posediť s priateľmi. Celý deň bola na mne nalepená. Pomyslel si.

„Áno, mama poznám všetky svoje povinnosti. Nevieš náhodou kam sa podel otec? Počas prázdnin som zatiaľ vôbec nemal možnosť ho vidieť doma. Hádám ho len temný pán nevyslal na nejaké nečakané ťaženie?“ uľavilo by sa mu, keby sa vôbec neukázal. Mal z neho dosť čudný pocit. Vždy, keď bol s ním cítil, že niečo nie je v úplnom poriadku.

„Vrátil sa už včera večer. Nevidel si ho, lebo bolo dosť neskoro. A dnes si šiel vybaviť nejaké obchodné záležitosti. Ja už musím ísť prichystať všetko na večeru. Tí škriatkovia to vždy popletú,“ vstala z kresla a konečne nechala svojho syna samého. Zrkadlo potemnelo. Draco si uľahčene vydýchol. Konečne mal možnosť sústrediť sa na to, kvôli čomu do tej kúpeľne vlastne prišiel. Keď ho spovedala, nedokázal venovať poriadnu pozornosť tomu, čo by práve teraz mal robiť.

Nechce sa mi odtiaľto vyliezť. Nevládzem vôbec vstať. Zas sa budem musieť venovať tým hlupákovi, ktorých otec večne pozýva do nášho domu. Sú to riadni tupci a vôbec mi nie sú sympatickí. Smrťožrútov sem pustí len výnimočne, akoby sa ma snažil chrániť. Niekedy mu vôbec nerozumiem.

Skutočne nevedel, čo si o tom má myslieť. Jeho otec bol niekedy až prehnane ochraniteľský, hlavne keď sa zranil, alebo bol niečím ohrozený, no inokedy oňho nejavil takmer žiadny záujem, akoby vôbec neexistoval. No keď Ved'-Viete-Kto o ňom uvažoval ako o budúcom smrťožrútovi pripadalo mu to ako veľká česť, čo Draca osobne veľmi poburovali, plaziť sa

v prachu pred tým krutým čarodejníkom, nebolo to o čom by mladý aristokrat z dobrej čarodejníckej rodiny sníval.

Nepochybne to bola veľká česť, ale vedel si predstaviť, že svoj čas by mohol stráviť aj inak, nielen neustálym strachom o svoj život.

„Ou, otec,“ vydal zo seba akýsi neurčitý pazvuk. Netušil, že niekto naruší jeho osobný priestor. Prekvapilo ho, keď vo dverách kúpeľne zazrel svetlovlasého muža. Tentoraz by sa oveľa viac potešil, keby to bol obyčajný domáci škriatok a nie jeho hrdý otec.

Dlhé vlasy mal elegantne zviazané a v rukách držal svoju legendárnu vychádzkovú palicu. Cítil na sebe pohľad tých chladných očí. Zabárali sa do odhaleného tela. Vedel, že je to nesprávne a okamžite vycítil nebezpečenstvo. Viac sa zahalil do peny a zatiahol záves.

„Nechcel som ťa vyrušovať, len som od teba potreboval takú malú láskavosť. Poranil som si ruku, dosť to krváca. Tvoja matka to nesmie vidieť. Môžeš mi s tým pomôcť?“

No prosím. Už zas bol v tom dome rozkoší. Ktovie čo tam zas stváral. No moment, odkedy sa môj otec sťažuje na bolesti? Tu niečo nesedí. Dovolil svojim myšlienkam poskytnúť mu niekoľko alternatív, ale jedna bola nepravdepodobnejšia ako druhá, tak sa radšej rozhodol venovať svoju pozornosť staršiemu mužovi.

„V skrinke mám elixír na zaceľovanie rán. Rád by som ti to obviazal, ale teraz som úplne nahý a nechcem, aby si ma videl,“ schúlil sa do kľbka. Nebol hanblivý, ale pred otcom sa takto ukazovať nechcel. Cítil, že by to mohlo byť predzvesťou možných nepríjemností.

„Draco, pomôž mi,“ Lucius sa zosunul na kolená.

Bolo to vážne, zrejme nie len jedno z jeho zvyčajných poranení. Skutočne sa toho veľmi zľakol.

„Otec, čo je to s tebou?“ rýchlo vyliezol z vane a okamžite mu prezrel ruku. Uprostred temného znamenia sa črtali stopy po zuboch. Pokožka bola hrozne napätá a opuchnutá. Okamžite ho ošetril a poriadne mu obviazal zranenú ruku. Pomohol mu sadnúť si a dával si pozor, aby jeho bolesť nijako nezhoršoval.

„Výborne, Draco... Si môj dedič a som na teba hrdý... si pre mňa nesmierne dôležitý, viem, že je to so mnou občas ťažké, som k tebe tvrdý, ale ty si... ty si... môj jediný syn... si jediný...“ sklonil sa k nemu Lucius a jemne ho pohladil po chrbte. Povedal mu toho tak trochu viac než zvyčajne, no nerobil si s tým starosti, tie jeho slová boli zrejme vyvolané tým zranením.

„Mám ťa rád, Draco.“

Vtisol mu bozk na čelo a na chvíľu ho podržal v tesnom zovretí. Zľakol sa, či jeho otec náhodou nezomiera, no vyzeralo to tak, že ním niečo len hlboko otriaslo. Možno stretnutie s Ved'-Viete-Kým, takto sa zvyčajne správal, usúdil, že to súvisí s pánovými náladami.

„Nie, to naozaj nie je potrebné. Viem to a vážim si ťa,“ cúvol od neho a okamžite sa zahalil do uteráka.

1. KAPITOLA

Svet podľa Malfoya

„Nemusíš sa hanbiť. Sme predsa rodina. Ja ti predsa nechcem ublížiť,“ Lucius opäť láskavo prechádzal pohľadom po tele svojho syna. Istým spôsobom ho zbožňoval a nikdy si neprial, aby mu niekto spôsobil trápenie. Vedel, že je napriek všetkému veľmi citlivý a len s veľkou nevôľou ho prisľúbil svojmu pánovi.

„Už som takmer dospelý a veľa vecí sa zmenilo. Mal by si sa ísť pripraviť. Keď ťa matka takto uvidí, bude zúriť. Snád si nezabudol na ten dnešný večierok?“ Draco nehľadel na svojho otca. Nechcel sa s ním zhovárať. Obával sa toho, čo po toľkých sladkých rečiach ešte môže nasledovať. Čítal to v jeho tvári a bolo to preňho nepríjemné, hnevalo ho, že jeho syn k nemu nepocituje takú dôveru ako predtým. Možno to spôsobil návrat temného pána, možno kvôli nemu sa ho teraz tak veľmi obával. No na tom sa už nedalo nič zmeniť, neostávalo mu nič iné len prispôbiť sa tomu, čo sa od neho vyžadovalo.

„Dnes večer ?! Keby som to vedel, vrátil by som sa až v noci,“ Lucius skusmo pohlol rukou. Bolelo to a začínal sa obávať, že v nej nič neudrží. Dokonca ani príbor. Zjavne prežil ešte niečo horšie než zvyčajné tresty, ktoré mu udeľoval Ved'-Viete-Kto.

„Áno, matka o tom hovorí už celý týždeň. Máš šťastie, že si nebol doma. Mohol by si ma ešte chvíľu nechať samého? Rád by som si ešte trochu poležal vo vani,“ chcel sa ho čo najskôr zbaviť. Náhlly vpád do jeho súkromia práve teraz, keď bol zraniteľný zjavne ich vzťah neprospeval. Lucius sa rozhodol dopriať mu trochu priestoru. Mal to v úmysle, ale jeho telo s ním malo ako vždy iné plány.

„Áno, samozrejme. Nevadilo by ti, keby som si chvíľu oddýchol v tvojej posteli? Nechcel sa v takomto stave vrátiť do spálne. Cissy by mohla zistiť, že som sa poranil. Nestojím o žiadnu žiarlivostnú scénu,“ ani sám nevedel, prečo sa mu nechce odísť z jeho izby.

Chcel byť na blízku, z nejakého zvláštneho dôvodu sa od neho nevládal odlúčiť. Medzi nimi panovalo akési zvláštne napätie. Chcel sa uchýliť do jeho osobného priestoru a stráviť s ním viac času.

Draco unavene prikývol.

„Nebudem ti v tom brániť. Pokojne si ľahni, ale keď náhodou príde mama, tvár sa, že som o ničom nevedel. Nechcem s ňou mať problémy. Vieš, že zo mňa vždy všetko veľmi rýchlo

vytiahne,“ zložil si uterák a vklzol späť do vody. Lucius stihol zazrieť obrysy synovho pevného pozadia. Srdce sa mu rozbúchalo a musel veľmi rýchlo ustúpiť, aby si jeho syn nevšimol žiadostivosť, ktorá ho opantala. Ledva sa vládal nadýchnuť.

Nie, to je nesprávne. Je to moje dieťa. Musím si zachovať zdravý rozum. Môžem mať kohokoľvek iného, ale Draca nie. Môj syn je pre mňa navždy nedostupný. Nesmiem, radšej by som mal zomrieť ako siahnuť na svojho nevinného chlapca. S nikým predsa nič nemal, ublíži mi to...

Musel okamžite opustiť kúpeľňu. Vyzliekol si svoj habit. Kúzlom zväčšil jednu z Dracových pyžám a obliekol sa. Odhrnul prikrývku. Lahol si na miesto, kde zvyčajne spával jeho syn. Cítil ako sa mu zatvárajú oči. Narastajúce vzrušenie mu však nedovolilo zaspáť. Nespokojne sa prehadzoval na posteli.

Kým on bojoval sám so sebou, jeho syna naďalej prenasledovali tie neodbytné myšlienky.

Čo mu je? Prečo ma nenechá na pokoji. Nemám z toho vôbec dobrý pocit. Keď som bol malý, nikdy ma ani chvíľu nepodržel v náručí a teraz chce byť so mnou? To je nepochopiteľné. Prečo chce krásny a všetkými obľetovaný Lucius Malfoy venovať pozornosť svojmu bezvýznamnému synovi?

Rukou zavadil o svoj penis. Bola to jedna z ciest, ako sa zbaviť vnútorného napätia. A pôvodne to mal v pláne, samozrejme až potom, ako matka ukončila rozhovor. Rukou opatrne prešiel po zdroji svojho napätia. Prišerne očervenel. Nie. Nebola to práve tá najvhodnejšia chvíľa. Nemohol niečo také urobiť, keď sa v jeho izbe nachádzal jeho otec. No jeho telo, akoby si schválne robilo čo sa mu len zachcelo a vzrušenie neopadlo, aj napriek tomu, že mu venoval pár myšlienok.

Prečo práve teraz? Musím zaťat' zuby a nejako to zvládnuť. Inak zhorím od hanby.

Opäť pohladil dôkaz svojej túžby a chystal sa s tým konečne niečo urobiť. Privrel oči, vyprázdnil si myseľ a začal pozvoľna uspokojovať svoje potreby. Vedel, že nesmie vzdychať príliš nahlas. Nechcel prilákať otcovu pozornosť. Niekoľko minút relaxoval a napokon sa pomaly začal ponárať do vyslobodzujúceho spánku.

Náhle na sebe pocítil ťažobu nejakého tela. Nieкто odsunul jeho ruku a pevne ho uchopil. Jemne ho masíroval a postupne ho pohládzal. Cítil, ako sa k nemu nieкто tisne. Zviera mu ruky a uspokojuje ho spôsobom, ktorý ho privádza do šialenstva. Horúce ústa mu vpisovali na kožu znamenia túžby.

Náhle pocítil ako mu hlava klesla do vody. Ústa sa mu zaplnili vodou. Uvedomil si, že zaspal a tie krásne pocity boli len výplodom jeho fantázie. Poriadne zakašľal a pretrel si oči.

Bol to len sen, ale veľmi krásny. Keby som mal niekoho, kto sa o mňa postará. Pansy je fajn, ale ona ma vlastne vôbec neľúbi. Sme spolu len kvôli dohode našich rodičov.

Neochotne vyliezol von, poutieral sa a obliekol si župan. Za iných okolností by šiel do izby nahý, ale tentoraz v nej rozhodne nebol sám. Na dlážke zazrel mokré stopy. Viedli až k posteli.

„Otec?“ neveriacky zhíkol Draco. *To nebol sen. On bol so mnou vo vani a potom sa premiestnil. Neverím tomu.*

„Ty si urobil to... Ty si skutočne“

„Prečo tak kričíš? Nemusíš sa toľko rozčuľovať. Radšej pod' ku mne! Už to viac nechcem skrývať. Môže nám byť spolu veľmi dobre. Potrebujem ťa a ty ma musíš poslúchnuť,“ Lucius ho pevne objal a pokúsil sa ho zbaviť županu. Už viac nevládal, bojoval s tým už príliš dlho. Pomaly mu rozväzoval opasok. Chcel sa ho len dotknúť nič viac a nič menej.

„My dvaja? Ty myslíš, že my dvaja by sme mohli...? Nie, okamžite prestaň. To nebudem počúvať!“ vytrhol sa mu zo zovretia a okamžite vybehol z izby. Stihol si vziať svoj prútik. V očiach ho pálili slzy.

Nie, musím utiecť. Aj keby som mal celé prázdniny prespať niekde v dedine tu ostať nemôžem. Ale ako to mám urobiť? Všetky peniaze aj veci mám v izbe. Nemôžem sa tam vrátiť. On a ja? To nie je možné.

Vychmatol škriatkovi z drobných rúk čistý habit. Obliekol sa, a upravil pomocou kúzel, potom okamžite zamieril za matkou. Potreboval súrne odísť z domu. A ona jediná mu mohla pomôcť.

„Mama, mohol by som dnes prespať u Goyla. Bude tam aj Crabbe, veď vieš, že sa spolu už veľmi dlho priatelíme. Ponúkli mi, že u nich môžem ostať cez prázdniny. Nechcem, aby ma otec tento rok zatiahol do tej organizácie. Preto sa mu mienim čo najviac vyhýbať,“ musel si vymyslieť výhovorku, aby mohol odísť.

„Tak dobre, ale na večierok tu ostávaš. To je moja jediná podmienka. K priateľom odídeš až zajtra,“ okamžite schladila jeho nádeje.

„Ale, mami. Môžem ísť za nimi už teraz a večer sa vrátim,“ ďalej vyjednával Draco.

„Tak dobre, ale keď ťa tu neuvidím perfektne upraveného, tak si ma neželaj. Musíš vzorovo reprezentovať našu rodinu,“ opäť mu pripomínala jeho povinnosti.

2. KAPITOLA

Ten, ktorý trestá

„Prečo nespíš, drahý?“ Narcissa sa opatrne privinula k svojmu manželovi. Neustále sa prehadzoval na posteli a zakaždým sebou trhol, keď sa ho nevedomky dotkla.

„Nemôžem, neustále musím myslieť na toho mizerného zradcu krvi. Mám obavy, kvôli tým prehliadkam nášho sídla. Ten nemožný Weasley s tým tuším nikdy neprestane,“ použil osvedčenú výhovorku. No jeho myseľ blúdila úplne v iných sférach.

Draco, prečo nie si doma? Nezniesiem pomyslenie, že spíš v nejakej cudzej posteli. Možno s niekým iným. Také hrozné muky mi nesmieš spôsobovať. Ty nie. Ušiel si ako zbabelec a rovnakým spôsobom k tebe budem aj pristupovať. Poriadne zaplatíš za to, že si bez môjho dovolenia odišiel zo svojho domova. Na tom večierku si bol taký krásny, chcel som ťa opäť vziať do náručia, len chvíľu ťa držať. Chýbaš mi a potrebujem byť s tebou. Čoskoro začne škola a potom sa už takmer celý rok neuvidíme... Kde si, Draco?

„Čo čakáš od takého obmedzeného chudáka? Narobil sedem detí a ešte ich ani nedokáže poriadne uživiť,“ otrávene poznamenala Narcissa. Vtisla mu jemný bozk na pery. Zrejme cítila, že ju prestáva vnímať a ponára sa do vlastných úvah. Jeho manželka ho poznala dosť dobre na to, aby vedela odhadnúť kedy jej venuje svoju plnú pozornosť.

„Áno, ja viem, ale Arthurove deti sú aspoň cez prázdniny doma so svojimi rodičmi. Prečo si vlastne pustila nášho syna k priateľom? Chcel som s ním stráviť aspoň trochu času, kým nepôjde opäť do školy. Mal by sa viac zaujímať o rodinné záležitosti a spravovanie majetku. Raz mu to všetko bude patriť a nemal by to zanedbávať,“ Lucius ho chcel mať pri sebe, vedieť, že spí vo svojej posteli a môže ho kedykoľvek ísť pozrieť a dať mu bozk na dobrú noc.

„Draco sa správal zvláštno. Bol hrozne vystrašený, akoby mu doma niečo hrozilo. Nemal by si naňho až tak veľmi tlačiť. Nemá takú tvrdú povahu ako ty. Potrebuje, aby si mu prejavoval viac lásky a pochopenia,“ rozospato poznamenala Narcissa. Keby tak tušila, čo sa odohráva v mysli jej manžela, zrejme by zvolila úplne iné formy presviedčania.

Dám mu všetku svoju lásku. Som schopný priniesť kvôli nemu tie najväčšie obete. Nikoho nemilujem tak veľmi ako Draca.

„U ktorého priateľa vlastne ostal?“ opýtal sa chladne. Svoje myšlienky musel držať pod kontrolou.

„Ostal u Goyla, a mal by tam prespať aj Crabbe. Pamätáš si, že aj ty si predsa trávil čas s ich otcami. To máte zrejme spoločné,“ opovržlivo poznamenala Narcissa.

Lucius však na stretnutia s nimi skôr len vyhováral, keď chcel uchlácholiť svojich rodičov, skôr uprednostňoval Severusa a ostatných svojich priateľov, no bolo omnoho jednoduchšie rodičom povedať, že strávi istý čas s tými tupými hlavami, ako ich znepokojovať omnoho nebezpečnejšou zábavou, preto sa obával, či aj Draco náhodou práve teraz neskúša na nich ten istý trik.

Práve preto sa nedokázal odpútať od pochmúrnych myšlienok.

Zajtra ráno pôjdem za ním, ale ako to dovedy vydržím? Môj vystrašený chlapček. Prečo ma nechcel poslúchnuť? Nič by mu predsa nehrozilo. Doma mu nikto neublíži a ja už vôbec nie.

Nervózne zovrel vankúš a obrátil sa chrbtom k svojej manželke. Nemohol zabudnúť na tú krásne uvoľnenú tvár, ktorá bola taká lákavá a zároveň nedostupná. Tie jemné vlasy farby slnka poznačené vôňou letného rána. Dokonca aj raňajky s tým úžasným stvorením boli preňho povzbudzujúce. Nikdy predtým niečo podobné nepocítil, a aj keď vedel, že jeho pán by to vyhodnotil ako slabosť a nepochybne aj zvrátenosť, voči takýmto veciam nikdy nebol ktovieako zhovievavý, nehovoriac o tom, čo o takýchto veciach vypovedali čarodejnícke zákony.

No on mal pred sebou jedine obraz osoby, na ktorej mu záležalo, po dlhom čase jedinej a vedel, že to nie je len také obyčajné poblúznenie. O to viac to bolo nebezpečnejšie pre nich oboch.

Chcem by som, aby ma viac rešpektoval. Ja viem, čo je pre neho najlepšie. Patríme k tej istej vrstve a obaja sme stvorení, aby sme vládli po boku temnôt. Nič nás nezastaví a viem, že aj Draco si uvedomí, kade vedie cesta k dosiahnutiu cieľa. On to pochopí a napokon mi podá pomocnú ruku. Sme predsa rodina.

Pokúšal sa prestať myslieť na to všetko, a trochu sa odosobniť od toho všetkého. Musel byť veľmi opatrný. V stávke bolo až príliš veľa vrátane jeho majetku, postavenia a ťažko nadobudnutej dobrej povesti v čarodejníckej spoločnosti. Preto uprel na svoju manželku jeden z tých spokojných pohľadov a predstíral, že je len unavený.

„Drahý, prosím ťa, už na nič nemysli a poriadne si oddýchni. Zajtra pôjdem nakupovať s....“ nezastaviteľný príval ďalších informácií prinútil Luciusa ponoriť sa do ríše snov.

„Lúbim ťa,“ zamrmľal rozospato. Jediná bytosť, ktorú vo svojom živote dokázal milovať a chrániť mu však bola preňho nedosiahnuteľná.

Celú noc vyslovoval meno svojho syna. Narcissa si myslela, že sa mu sníva o nejakom nedoriešenom konflikte. Aspoň v to dúfal, lebo ráno na túto tému spolu dosť dlho hovorili

a on sa opäť zmienil o temnom pánovi a o tom, čo si myslí o Dracovom vstupe do jeho služieb.

Nasledujúce ráno...

„Kam si mi chcel ujsť, ty môj nevychovaný synček?“ bez váhania si sadol na kraj Dracovej postele. Nemal žiadny problém dostať do izby, v ktorej spal jeho syn. Vrátil sa len prednedávnom a Goylovci ho bez váhania pozvali ďalej. Stačilo len požiadať ich, aby mu to umožnili.

No mladý Malfoy nebol jeho návštevou ktovieako nadšený. Pokúsil sa uniknúť z postele, čo mu len tak ľahko nemohol dovoliť.

Pevne mu stisol ruky a pritlačil ho bližšie k posteli. Cítil ako sa to mladé telo pod jeho dotykmi chveje. Opäť ho chcel od seba odtlačiť. Nemilosrdne prerušiť ich blízkosť.

„Otec...Musíš predsa trochu rozumne uvažovať. Ja som tvoj syn. Chápeš význam toho slova. Som tvoje dieťa!“ vystrašene hlesol Draco. Ešte viac sa zamotal do prikrývok.

„Áno, Draco. Viem, že sa na mňa hneváš, ale radšej by si mal pouvažovať o mojom návrhu. Nechcem ťa do ničoho nútiť. Si predsa to najdrahšie čo v živote mám,“ pomaly začal siahať pod prikrývku. Nemohol zabrániť túžbe, aby uchvátila jeho zmysly. Dával si pozor, aby ho priveľmi nevystrašil, ale nedokázal sa ovládnuť.

„Nie! To nechcem a ty ma nesmieš nútiť. Pochop, že ťa... že to nie je vôbec možné,“ bránil sa mu, až kým ho mužove ruky samé nepustili zo zovretia.

„Musíš sa mi vyhýbať. Prosím ťa, urob to pre mňa. Ak ma máš rád, nechaj ma na pokoji. Nesmieš mi takto pokaziť život,“ rozrušene vyliezol z postele. A začal hľadať svoj prútik.

„Nemám k tomu žiaden dôvod. Pod' ku mne. Dovoľ mi, aby som ťa objal. To ťa nebude bolieť. Prisahám, že nič iné od teba nechcem,“ v očiach sa mu však zjavila žiadostivosť. *Netráp ma. Nebráň sa toľko.* Prosil ho v myšlienkach, ale jeho syn sa zjavne zľakol toho šialeného lesku, ktorý sa mu odrážal v očiach.

„Nie, musíš odísť. Ja s tebou nemôžem ostať. Nechcem ublížiť mame a ty... nie, to nepôjde...“ zúfalo sa pokúšal pred ním ubrániť.

3. KAPITOLA

Okúzlenie

Ledva potláčal túžbu. Cítil ako mu horí celé telo. Priam bolestne si uvedomoval potrebu blízkosti svojho syna. Vedel, že je to nesprávne. Mrzelo ho, že práve on v ňom vzbudil také pocity, ale nevládal sa tomu ubrániť.

„Draco, ty asi nechápeš, kto u nás doma rozhoduje. Mám ti to pripomenúť? Vieš, že sa stane všetko, čo budem chcieť. Mám moc nad tvojím životom a ty vieš, že dokážem byť aj veľmi nepríjemný, keď sa niektorí ľudia nepodriaďujú mojim príkazom. Buď poslušný a neboj sa o matku. Nikdy nič nezistí o našom vzťahu,“ jemne prešiel rukou po chlapcových vlasoch. Priam láskavo ho pobožkal na čelo. Draco sa mierne strhol, keď zacítil dotyk tých chladných pier. Jeho otec zdvihol prútik a použil kúzlo, ktoré odizolovalo miestnosť zvukovo, nikto z vonka už nemohol počuť, čo sa odohrávalo vo vnútri v izbe. Pochopil, čo to znamená a rozkričal sa ešte viac.

„Prosím ťa, nechaj ma na pokoji. Ja to nechcem! Nemôžem si niečo také ani predstaviť. Ty si môj ... nie nechcem ani pomyslieť na to, čo odo mňa žiadaš,“ rozochvene sa od neho odťahoval. Cítil v sebe zmes hnusu a túžby. Lucius bol veľmi pekný muž a rozhodne nepôsobil zanedbane, ale bola to krv z jeho krvi.

„Nerozmýšľaj o tom. Jednoducho sa nechaj unášať silou toho jedinečného okamihu,“ pomaly obrátil jeho tvár k sebe. Rukou začal putovať po mladom tele. Jeho syn sa stále vzpieral.

„Ty si sa naozaj zbláznil! Okamžite s tým prestaň! Nevrátim sa domov, kým tam budeš ty,“ odtláčal od seba dospelého muža. Nedokázal zniesť jeho dotyky.

„Môj Draco, ty ma nebudeš takto trápiť,“ prisal svoje pery na jeho krk. Nežne bozkával každý kúsok odhalenej kože. Pritisol ho bližšie k svojmu telu a začal bozkávať tie nádherné pery. Užíval si ten jedinečný dotyk. Neznáme city sa rozlievali v jeho vnútri. Vedel, že táto láska tak rýchlo nepominie.

„Nie... nie...“ zhrozene zreval chlapec. Prudko sebou zmietal a pokúšal sa ho od seba nejakým spôsobom dostať.

Pevné objatie ho dusilo a zvieralo ako mučivá obruč. Zdesene sebou trhol, keď zacítil náznak vzrušenia staršieho muža.

„Prosím, ocko, nerob to,“ zúfalo sa zakvačil rukou o posteľ. Tie úžasné oči začali byť veľmi vystrašené. Stiahli sa do seba, akoby sa chystali niekam uniknúť. Ústa sa od ľaku pootvorili. Šikovní jazyk vklázol dovnútra. Ruky sklízli na pevný zadok a jemne ho pohladili.

Draco sa snažil nejakým spôsobom sklznúť z postele. Hrozne sa hanbil. Vôbec sa mu to nepáčilo. Ťažké telo mu však nedovolilo posunúť sa. Napokon sa mu podarilo odhrnúť sa z nepríjemného zovretia.

„Pomóc, pomôžte mi!“ zúfalo vykrikol Draco. Bol ochotný riskovať aj prípadné problémy. Chcel len, aby ho pustil.

„Si taký úžasný... si moja láska. Budeš môcť kričať, ale nie tu, pôjdeme na nejaké krajšie miesto, len my dvaja,“ pošepkal mu do ucha. Chcel ho trochu upokojiť. Nepočítal s tým, že bude tak tvrdohlavo odmietať jeho pozornosť.

„Spamätaj sa, prosím ťa. To nesmieš, ja nechcem,“ zúriivo vyštekol Draco. Cítil ako jeden z jeho prstov prenikol do zakázaného miesta. Sťahoval mu nohavice a vôbec no nezaujímal, či sa mu to páči alebo nie.

Druhou rukou uchopil jeho penis a jemne ho pohladil po celej dĺžke. Draco prerývane zastonal a zúriivo ho udrľ po tvári. Lucius sa chladne usmial.

„Tak to teda nie, chlapče. Takto sa správať nebudeš,“ prestal sa snažiť spôsobiť mu rozkoš. Rukou ho poriadne schmatol za krk a pevne ním zatriasol.

Dvere sa pomaly otvorili. Lucius pustil svojho syna. Draco sa urýchlene odvalil na bok. Takmer spadol z postele, ale to mu neprekážalo. Cudne sa zahalil do prikrývky. Uľavilo sa mu, že už necíti otcove ruky.

„Prepáčte, že vás vyrušujem, ale možno by nezaškodilo, keby ste si dali raňajky, pripravila som niečo špeciálne,“ pani Goylová sa na nich milo usmiala. Nemala ani potuchy, že práve prišla vo vhodnej chvíli a nechtiac zachránila kamaráta svojho syna.

„Áno, samozrejme. Hneď prídem. Otec by vám zatiaľ mohol pokojne robiť spoločnosť,“ zadychčane odvetil Draco.

Uľavilo sa mu až keď jeho otec opustil izbu spolu s pani Goylovou.

Použil čistiace kúžlo, hodil na seba muklovské oblečenie a vyliezol von oknom. Vedel, že len od jednej osoby môže očakávať pomoc.

4. KAPITOLA

Azyl u „priateľa“

Pradiarska ulička bola tým posledným miestom, ktoré by rád navštívil. No nepoznal nikoho iného, kto by dokázal otca priviesť k rozumu, zjavne podľahol akémusi neznámemu šialenstvu, a jediný kto mu mohol pomôcť bol otcov dlhoročný priateľ a bývalý spolužiak, ktorého on sám poznal ako profesora elixírov na Rokfortskej strednej škole čarodejníckej. Neochotne vykročil k dverám, a zabúchal, otvorili sa pomerne rýchlo. Profesor Snape si ho premeral prísnyim pohľadom.

„Draco, čo tu robíš?“

„Potrebujem pomoc.“

„Pod' ďalej,“ chladne ho vyzval profesor. Ustúpil, aby mohol vojsť.

Draco cítil ako sa mu uľavilo, keď sa tie dvere napokon zavreli a on pocítil kyslastú arómu akéhosi elixíru, ktorý Snape zrejme pripravoval.

„Zmes už dosiahla bod varu, hneď sa ti budem venovať, len to dokončím...“ povedal bezvýrazným hlasom.

„Niekam si sadni a ničoho sa nedotýkaj...“ prikázal mu chladne.

„To je v poriadku. Nemusíte sa ponáhľať.“

Nepredpokladal, že otec ho bude prenasledovať aj sem, a keby to náhodou urobil, mohol sa spoliehať na pomoc vedúceho svojej fakulty. Nepredpokladal, že by Snape dovolil, aby mu otec ublížil v jeho prítomnosti. Spoliehal sa aj na to, že mamka jeho kamaráta ho drží dostatočne dlho na to, aby získal aspoň nejaký čas.

Prikývol a usadil sa na jeho pomerne ošúchanou gauči. Nemal sa veľmi na čo pozeráť, lebo všetko v Snapovom byte, bolo akési staré a zanedbané, bolo zjavné, že tu netrávi veľa času a ani sa neobťažuje používať mágiu na to, aby to dal aspoň trochu do poriadku. Sedel tam, a postupne sa upokojoval.

„Tak, čo také sa to u vás stalo, Draco?“ opýtal sa ho Snape, keď sa vrátil späť zo svojho laboratória, usadil sa do kresla oproti nemu a venoval mu všetku svoju pozornosť.

„Môj otec sa úplne zbláznil. Nemôžem s ním bývať pod jednou strechou...“ vysypal zo seba rozrušene.

„Skutočne?“

Snape pochybovačne nadvihol obočie.

„Neviem, čo mám robiť... On sa asi zbláznil, alebo je začarovaný, nie je možné, aby po mne tak zúfalo túžil...“ porozprával mu o otcových návrhoch... Aj o tom, čo sa stalo v posteli.

Profesorove čierne oči naňho hľadeli s čoraz väčším záujmom.

„Ak som to správne pochopil, Lucius chce byť tvojím milencom? Mal tú odvahu, že ti dokonca vyznal zo svojich citov? Neskutočné. Priam ohromujúce.“

„Myslím, že je pod vplyvom nejakého kúzla... Ja ... nespomínal vám Veď-Viete-Kto...“

„Nie, nespomínal. A je veľmi nepravdepodobné, že ho potrestal takýmto spôsobom. Za tým bude niečo iné, dôkladne Luciusa prezriem, a postarám sa o to, aby si zatiaľ ostal u niekoho, kto sa o teba dobre postará.“

„Nemôžem zostať u vás?“

„Nie, Draco, mám veľa povinností, ktoré mi nedovoľujú na teba dozerieť a starať sa o tvoju bezpečnosť, kým sa to celé nevyrieši... No je tu istá osoba, ktorá v podstate nemá čo na práci, Sirius Black má voľný dom, on sa o teba postará.“

„Čože?! Nie, to nemyslíte vážne. Mám bývať u Potterovho krstného otca?“ nedokázal uveriť tomu, že mu poradil niečo také absurdné.

„Zariadim to. Požiadam Dumbledora, aby Blacka trochu usmernil. Uvidíš, že ťa privíta s otvorenou náručou,“ privolal si kúsok pergamentu, na ktorý napísal pár slov. Vhodil ho do ohňa a vyslovil pár nezrozumiteľných viet.

Dumbledoreova hlava sa zjavila v ohni. Divoko sa rozkrútila a jej majiteľ nehnevane lapal po dychu.

„Severus, môžeš mi vysvetliť, prečo ma teraz voláš k sebe? Veď vieš, že musím skontrolovať Harryho...“

„Potrebujem, aby ste ukryli tohto chlapca. Jeho otec ho chce donútiť k sexu,“ bez akýchkoľvek zábran odvetil profesor elixírov. A podrobne mu všetko vysvetlil.

Draco príšerne očervenel a rozpačito sa zamračil. Prial si, aby sa tento rozhovor nikdy nemusel konať. Mal sto chutí vstať a okamžite odísť, ale tentoraz si nemohol dovoliť premárniť ďalšiu šancu na záchranu. Už nemal kam ísť.

„...Tak sme sa konečne dohodli. Daj mu hop-šup prášok a pošli ho rovno ku mne. Zavediem ho do sídla rádu,“ po dlhšom presviedčaní odvetil Dumbledore.

„ČO STE TO POVEDALI? JA TU MÁM STRÁŽIŤ MALFOYOVSKÉ DECKO? VY STE SA ZBLÁZNILI DUMBLEDORE?“ rozčúlene vyštekol Sirius Black. Vôbec sa mu nepozdávalo, že Dumbledore nasťahoval do jeho domu jedného z tých pochybných aristokratov. Nenávidel ľudí, ktorí sa obklopovali predsudkami.

„Prezradí Voldemortovi, kde sa nachádza sídlo rádu, to už rovno môžeme pozvať Temného pána sem spolu s ním....!“

„Vykonaj som isté opatrenia, aby chlapec pre nás nebol hrozbou,“ pripomenul mu Dumbledore.

„Myslíte si, že to stačí? Že dovolím, aby syn toho...“ ďalej sa hneval Sirius.

„Nenechaj sa zaslepiť predsudkami, ty vieš, že ten chlapec nie je schopný...“

„Áno, iste, to tvrdíte vy, a na mojom názore ako vždy nezáleží?“

„Pochop, že tomu chlapcovi hrozí veľké nebezpečenstvo. Nemôže predsa ostať doma s takým otcom... Mohol by mu ublížiť... Okrem toho Draco nám bude zaviazaný sa nám ešte môže zísť,“ trpezlivo vysvetľoval Dumbledore.

„Ja viem, ale...“

„Aspoň to s ním skús. Len na určitý čas...“

Po dlhom presviedčaní a následnej intervencii aj so strany Harryho, ktorú si Dumbledore zrejme tiež získal, súhlasil s tým, aby chlapec ostal v jeho dome.

„Chcem ti ešte raz poďakovať. Uvidíš, že to neoľutuješ...“ ubezpečoval ho spokojný riaditeľ.

„Odkážte Ufňukancovi, že to nenechám len tak. Viem, že to bol jeho nápad. Som si tým istý!“ rozčertil sa Sirius.

Lucius pevne zvieral v rukách jeden zo synových habitov. Spomínal na jemnosť jeho pokožky na ten nádherný pocit, ktorý mu nedovolil poriadne spať.

Prečo si zas ušiel? Ani nevieš, ako mi to ubližuje. Ty jediný mi dokážeš skutočne spôsobiť bolesť. Vráť sa, prosím ťa. Už sa nebudem ponáhľať... budem opatrný, ale chcem ťa mať pri sebe.

Nervózne prechádzal po chodbách svojho sídla. Od Goylovcov sa vrátil veľmi rozčúlený, mal chuť niekoho poriadne prekliať. Spoločenské konvencie mu zabránili hneď ho nasledovať a neskôr mu poslal odkaz jeho dobrý priateľ a pozval ho k sebe. Tušil, že to má niečo spoločné s Dracom.

No keď mu bolo umožnené vstúpiť do jeho bytu, Draco tam nebol a Severus Snape ho podrobil akýmsi zaklínadlám. Jednoducho ho nepustil, kým ho neotestoval na rôzne prekliatia, dokonca mu odobral aj krv a musel vypiť akýsi diagnostický elixír. Následne mu jeho *kolega*, oznámil niečo, čo obaja už dávno vedeli.

„Nie je to žiadne prekliatie, trápi ťa len zvrhlosť, s ktorou ja zrejme nič neurobím.“

Severus ho ubezpečil o tom, že Draco bude v dobrých rukách a bude oňho postarané, požiadal ho, aby zatiaľ chlapca nehládal a radšej si dobre rozmyslel, či mu stojí za to, ho zničiť len kvôli svojim túžbam.

Dal mu jasne najavo, že jeho syn o takýto druh pozornosti nestojí, a mal by ho istý čas nechať na pokoji.

Nepáčilo sa mu to, ale nemal veľmi na výber. Severus Snape mu dal jasne najavo, že v tomto prípade stojí na strane Draca.

Práve sa s ním chystal spojiť, aby zistil, ako sa má Draco, no zabránila mu v tom jeho manželka.

„Tu máš prečítaj si to, ty netvor!“ Narcissa doňho hodila akýsi list z ministerstva. V očiach mala slzy a celá sa triasla.

Vážený pán Lucius Malfoy,

Ste obvinený z porušenia čarodejníckeho zákona číslo 256/45sl o tento zákon ochraňuje deti čarodejníkov pred zneužívaním zo strany rodičov. Proti vám bolo vznesené závažné obvinenie.

Z mysle vášho syna sme vybrali spomienky, ktoré Vás usvedčujú...Až do konania procesu budete zbavený svojho prútika a musíte sa zdržiavať v mieste svojho bydliska. Zakazujem Vám priblížiť sa k Vášmu synovi, hovoriť s ním

5. KAPITOLA

Súdna sieň číslo 852

„Nenávidím ťa! Ako si mohol takto podlo napadnúť naše dieťa! Preto od nás odišiel, lebo si ho obťažoval! Ani neviem ako ťa mám nazvať. Si chorý!“ pevne ho pritisla k stolu. Hnev jej dodal silu. Neľutovala, že pôjde do väzenia. Chcela späť svojho syna a mienila mu vyjadriť podporu.

„Mlč, hlupaňa! Do môjho vzťahu s Dracom nebudeš zasahovať. Nosí moje meno a patrí mi už navždy. Nikdy som mu neublížil. Vieš, že som mu vždy dal všetko. Je to potomok môjho rodu, to jediné čo má v tomto pochmúrnom živote zmysel a ty mi nebudeš nič prikazovať! Získam ho späť. Bude žiť so mnou, aj keby som ho mal odtiaľ odvieť násilím. Kam ho vlastne zavreli?“ zúrivo zhodil na zem celý stôl, koberec nasiakol vínom a vôňou čerstvo pripraveného jedla.

Kam ten všivavý Dumbledore zaviedol môjho syna? Má predsa domov. Nikto ho nesmie vziať z nášho sídla. Musí byť so mnou, aby som ho mohol chrániť. Určite sa oňho nikto nepostará. Nikto ho nepohládí ani nepobozká na dobrú noc. Môj rozkošný, Draco. Nebudem ho môcť pozorovať počas spánku ani ho už nikdy nebudem mať v náručí. Nesmú mi ho vziať. Potrebujem byť s ním. To nikto nedokáže pochopiť.

„Býva u Siriusa Blacka v dome jeho rodičov, ale nikto sa tam nedostane. Je nezmáповateľný a Black nikoho dnu nepustí. Chcela som ho navštíviť, ale on to nepovolil. Je to drzý pes,“ bezvládne klesla na stoličku. Už viac nemala chuť znášať tú hroznú prázdnotu. Manžel, ktorého považovala za spoľahlivého sa previnil tým najhorším spôsobom.

„Požiadam Severusa, aby nám pomohol. On už nájde nejaký spôsob ako priviesť nášho syna k rozumu,“ chcel zabrániť tomu, aby ich niekto natrvalo rozdelil. Vedel, že napriek svojim kontaktom nedokáže vyvrátiť také dôležité dôkazy. Spomienky by sa však dali pozmeniť, keby našiel správnu osobu, s ktorou by mohol spolupracovať. Vedel, že na svojho priateľa sa môže spoľahnúť. Jedinou možnosťou, ako dostať Draca späť domov bolo nenápadne mu

upraviť pamäť. Vedel, že dobrovoľne by sa len veľmi ťažko vrátil. Sníval o chvíli, keď ho bude môcť mať pri sebe a on sa ho nebude báť. Chcel začať odznova, byť trpezlivý a k ničomu ho nenútiť, aj keď si plne uvedomoval, že niečoho takého zrejme nebude schopný. Severus pomohol Dracovi, ale predpokladal, že ak by mu ponúkol niečo, čo si on sám cení viac než jeho syna, pomohol by mu dostať sa k nemu.

„Nedovolím, aby si mu ubližoval. Vôbec ti nedôverujem. O moje dieťa sa postarám sama. Teba čaká súdny proces. Vypadni odtiaľto! Nechcem ťa tu vidieť! Zmizni!“ kričala čoraz hlasnejšie.

„Nebudeš ma vyhadzovať z môjho domu. Dobre si rozmysli čo urobíš. Toto sídlo mi patrí. Ja som Malfoy, ty si len moja manželka!“ začínal byť poriadne rozčúlený.

„Toto nie je tvoj dom a ja už nie som tvoja žena. Ty nemáš rodinu! Nikdy si sa nášho syna nedotýkal, keď bol malý ani raz si ho nepohladil a zrazu sa správaš, akoby to bolo pre teba bežné. Dal si mu všetko, ale nechcel si ho ani raz vziať do náručia a teraz si myslíš, že... Nechápeš tvoje zvrátené túžby. Nebudem to znášať. Radšej odídem. Ostaneš tu sám, tak ako si to zaslúžiš!“

„Tak vypadni! Nikto ťa tu nedrží!“ silno ju sotil na zem. Vrátil sa do svojej pracovne a starostlivo zamkol dvere. Nechcel nikoho vidieť a už vôbec nemal chuť pokračovať v nezmyselných hádkach.

„To je hypogrif, Malfoy. Preto ti radím, aby si radšej do mojej izby nevstupoval. Mohlo by ťa to veľmi mrziť. Kvôli tebe bol odsúdený na smrť a tieto stvorenia len veľmi ťažko zabúdajú,“ okamžite informoval svojho spolubývajúceho.

„Áno, ja viem, Black. Nemysli si, že ťa budem stále navštevovať. Chcel by som ísť von a netuším ako sa mám dostať z domu,“ nevrlo poznamenal Draco.

„To nebude možné. Musíš tu ostať, kým riaditeľ nerozhodne, čo s tebou bude. Ved' vieš, že ťa čaká výpoveď na súde. Neradil by som ti vyjsť von, Rita Skeaterová si na tebe zgustne. Už niekoľko dní ťa márne hľadá. Chce napísať podrobný článok o vašej podarenej rodine. Ak niečo chceš, nechať si to poslať po jednom z členov rádu. Predpokladám, že Snape sa kvôli tebe rád zahrá na domáceho škriatka. A teraz už choď. Kreacher ti pripraví niečo na jedenie, ale veľmi sa naňho nespoliehaj, je už starý a veľmi zlomyseľný,“ zavrel dvere na svojej izbe a zamieril do kuchyne.

„Nie, od neho radšej nič nechcem. Je akýsi zvláštny,“ pohrdavo poznamenal Draco.

„Tak v tom prípade mi poď pomôcť. Niečo si uvaríme,“ neochotne odvetil pán domu.

„Ja mám variť? To nemyslíte vážne?“ opovržlivo poznamenal Draco. Dokonca ani jeho matka nikdy nevarila. Nemal s tým žiadne skúsenosti.

„Ak mi nepomôžeš, nebudeš ani jesť. Nemysli si, že ťa tu budem živiť, akoby sme boli rodina. Ty pre mňa nie si...“ zarazene sebou trhol, keď zacítil mierny tlak na svojich perách.

Mladý Malfoy ho priam láskavo pobozkal na pery a pritisol sa k nemu. Bolo to už tak dávno, čo sa ho niekto dotkol. Jeho ruky automaticky objali menšieho chlapca. Nemohol sa tomu ubrániť, potreboval ľudský dotyk, ale zároveň si uvedomoval, že robí chybu. Cítil, ako mu ruky vypovedajú poslušnosť. Jemne pohladili telo toho nemožného chalana.

Opätoval mu bozk s vášňou, ktorá hraničila so zvieracími pudmi. Nevedel si vysvetliť, čo ho to posadlo. Možno to spôsobilo väzenie a možno odlúčenie od milovanej bytosti. Vzal ho do spálne, do ktorej nemal mať prístup, Hrdozobca odsunul do kúzlom zväčšeného priestoru určeného preňho, a opatrne ho zložil chlapca na posteľ. Draco sa k nemu odhodlane pritisol. Chcel sa s niekým milovať, túžil po tom, zrazu až priveľmi na to, aby pochopil, že niečo nie je v poriadku.

„Nie, Malfoy musíš odtiaľto okamžite zmiznúť!“ na chvíľu sa spamätal s príjemného opojenia. Nechápal, prečo to chlapec robí. Veď medzi nimi nebol žiaden blízky vzťah. Cítil vzrušenie, ktoré sa už viac nedalo zakrývať.

„Nie, ja to naozaj chcem. Nikam nepôjdem,“ vedel, že jeho otcovi by sa to vôbec nepáčilo a to mu dodávalo silu pokračovať. Chcel sa mu pomstiť za zradu dôvery.

Vyslobodil ho zo zovretia šiat a naďalej zasypával bozkami vychudnuté telo staršiemu mužovi. Sirius s vypätím posledných síl vyskočil z postele a zmenil sa na psa. Musel odísť, aby sa nedopustil nejakej nerozváženosti.

O pár dní neskôr...

„Pán Malfoy, môžete nám stručne objasniť akým spôsobom ste sa dotýkali vášho neplnoletého syna?“ minister bez okolkov prešiel rovno k veci. V ten deň mal naplánovaných viacero pojednávaní a vôbec ho netešilo, že musí súdiť takú významnú osobnosť. Dôkazy, ktoré predložil Dumbledore, sa však nedali len tak ľahko spochybniť. Ten muž sa napokon rozhodol postaviť proti jednému z najvplyvnejších čarodejníkov, nevedel, čo ho k tomu viedlo, on sám sa domnieval, že ten muž opäť nejakým spôsobom pracuje na jeho zvrhnutí, no to čo sa stalo, bolo natoľko vážne, že si nedovolil to len tak podceňovať.

Svetlovlasý muž mal s dlhými tmavými vlasmi vstal zo stoličky určenej pre obžalovaných. Napriek všetkému bol dokonale upravený a vôbec nepôsobil ustarostene ani vydesene.

„Pán minister, na vašu otázku vám rád odpoviem. Svojho dediča a zároveň jediného syna mám rád. Viem, že to tak nevyzerá vzhľadom na moje chladné správanie na verejnosti, ale snáď mi nechcete zakázať, aby som ho občas objal? To predsa nie je protizákonné. Narcissa ho zvykne bozkávať aj na čelo. Chcete ju snáď zato zavrieť?“ vrhol pohľad na rad stoličiek v prvom rade. Jeho žena sedela pri svojom synovi a jemne ho držala za ruku. Mladík naňho ani len nepozrel. Hlavu mal sklopenú a nervózne sa kolísal na stoličke.

„Nie, to nemáme vôbec v úmysle. Veríme, že aj toto vaše predvolanie je len nejaký taktický ťah. Vieme, že sa o svojho syna dobre staráte, ale napriek tomu musíme prešetriť každú sťažnosť. Myslím, že v tomto prípade bude vhodné vypočuť aj obeť. Mladý pán Malfoy nám to určite všetko objasní,“ vrhol pohľad na najmladšieho príslušníka tej hrdej rodiny.

„Podťe, Draco. Musíte vypovedať, aby sa celá záležitosť konečne uzavrela,“ minister vrhol nahnevany pohľad na Dumbledora, ktorý takisto vstal, aj keď k tomu nebol vyzvaný. Svetlovlasý chlapec poslušne šiel s ním.

„Áno, pán minister,“ váhavo pristúpil k otcovi. Nechcel mu ublížiť a hrozne sa hanbil zato, že veci zašli až tak ďaleko. Skôr než však stihol vôbec otvoriť ústa predbehol ho Rokfortský riaditeľ.

„Pán minister, žiadam vás o udelenie výnimky z čarodejníckeho zákona o používaní a regulácie elixíru zvaného veritaserum. Tým pádom nemusíme trápiť obeť zbytočnými otázkami, ale rovno sa dozvieme ako sa veci majú. Pokiaľ ide o zneužívanie maloletých môže sa tento elixír použiť aj napriek nižšie uvedeným zákonom,“ pokojne povedal Dumbledore.

„Prineste vzorku elixíru, váš argument musím vziať do úvahy,“ neochotne súhlasil minister. Vedel, že tento zákon nemôže spochybňovať.

Draco pocítil ako ho niekto zozadu objal. Mal pocit, akoby ho niečo zdvihlo a vtiahlo do víru farieb.

„*Nikto mi ťa nevezme. Nepôjdem do väzenia,*“ využil ponuku svojho pána. Vedel, že mu poskytne útočisko, kým nenájde spôsob ako to vyriešiť bez možnosti uväznenia. Všetko bolo pripravené tak, aby mohol vo vhodnej chvíli utiecť.

Ocitli sa v luxusne zariadenom dome. Draco nemal možnosť poriadne sa poobzerať. Lucius z neho zúrivo vyzliekol habit. Roztrhla ho na márne kúsky. Nechcel, aby ho niečo delilo od Draca. Vyzul mu topánky a odkopol ich čo najďalej od veľkej postele. Ťahal ho smerom k nej a dosť surovo ho zvalil do prikrývok. Chlapec sa zdesene prikrčil na posteli a zúfalo objal mäkký vankúš. Pôsobil tak zraniteľne a zároveň vystrašene.

„Nechcel som proti tebe svedčiť...nie, to som naozaj nechcel...“ nervózne sa kolísal.

„Ja sa predsa nehnevám, Draco,“ obávaný smrťožrút zo seba veľmi rýchlo zhodil svoje elegantné oblečenie. Stál pred ním úplne nahý, jeho vzrušenie bolo viac než viditeľné. Draco prechádzal pohľadom po penise, ktorý mal čoskoro splynúť z jeho telom. Otec si k nemu nekompromisne ľahol. Spojil ich pery v naliehavom bozku.

„Otec,“ chlapec siahol rukou na stužku, ktorou mal zviazané vlasy. Veľmi pomaly ich rozpustil. Prstom prechádzal po tej zlatistej ozdobe. Nechcel sa ho dotýkať, aspoň nie takýmto spôsobom.

„Ty nevieš nič o láske, chceš len uspokojenie svojich potrieb. Matka si namiesto teba mala vziať radšej nejakého humusáka.“

6. KAPITOLA

Milovaná bytosť

Draco bolestne zastonal. Na líce mu dopadol úder, ktorý mu takmer spôsobil vyklbenie sánky. Ledva vládol pohnúť perami. Na tvári sa mu začínala tvoriť poriadne škaredá modrina. Oči sa mu nebadane zaplnili slzami bolesti. Nebol zvyknutý na takéto správanie. Zvedavo hľadel na svojho otca a podvedome očakával ďalší úder. Namiesto toho pocítil otcovu ruku na chrbte. Zľahla prešla po jemnej pokožke a zamierila k zadku. Zastala akoby na pol ceste. Pridala sa k nej aj druhá, ktorá ho objala okolo pása.

„Draco... láska u nás patrila k zakázaným slovám. Nepatrí k nám k životu ľudí spútaných svojimi vlastnými pravidlami. Môj otec si vyžadoval, aby som bol ako všetci moji predkovia a nedal mi možnosť vybrať si inú cestu. Som taký, akého ma chcel mať. Keby dnes počul tvoje slová, vhodil by ťa do tej najodpornejšie diery a nechal by ťa hniť zavretého bez jedla a len s minimálnou dávkou vody...Môžeš byť rád, že som k tebe taký zhovievavý... On chcel vždy dodržať rodinnú tradíciu, nenávidel ma, lebo som začal pociťovať túžbu aj po zážitkoch s mužmi. Tak mi ich doprial... Jedného dňa ma prinútil k sexu, ale nebolo to z lásky a dokonca sa mu to ani nepáčilo, robil to len preto, aby ma znechutil a priviedol na podľa neho správnu cestu....“ nežne ho pobožkal na krk. Chvíľu ho chcel upokojiť v objatí. Udrel ho len preto, aby zastavil príval jeho slov. Vedel, že by ho neprestal len tak ľahko urážať. Pomaly ho donútil klesnúť do ležiacej polohy. Rukou siahol na jeho penis a dal mu nohy viac od seba.

„Prečo mi to chceš urobiť?“ po dlhšom čase sa opäť odvážil prehovoriť. Už nemal obavy z ďalších úderov. Možno by bolo lepšie, keby si radšej na nič nespomínal. Namiesto odpovede pocítil bozk na intímnom mieste. Lucius slastne oblizol jeho penis.

„Si jediná bytosť, ktorú chcem mať pri sebe. Dokonca si neviem predstaviť ani to, že sa budeš musieť oženiť. Chcem byť s tebou,“ napriek svojej snahe sa mu nepodarilo priviesť jeho telo k vzrušeniu. Chlapec bol stále priveľmi napätý a vôbec nespokojuval.

„Nie, otec!“ chcel dať opäť kolená k sebe, ale on mu to nedovolil. Pobožkal ho na stehná. Siahol na akúsi krabičku, ktorá bola schovaná pod vankúšom. Dost' dlho to trápil svojimi prstami, ale on nebol stále pripravený. Dokonca mu začali tiecť slzy. Prestával sa ovládať. Stále bol veľmi stiahnutý a ledva ho pustil dovnútra len s dvomi prstami.

„Dnes budeš patriť mne, aj keď to možno nechceš... Vojna Temného pána bude príliš dlhá a neskôr by možno už nebola príležitosť. Teraz dôjde k nášmu spojeniu, chcem aby si sa prestal tak hlúpo mykať a hlavne sa upokoj,“ pokúsil sa ho pobožkať na pery, ale on sa odtiahol. Nechcel to a sánka ho stále veľmi bolela. Rovnako ako aj skúsenosť s otcovými dotykmi.

„Nie, prestaň to...! Nie!“ zreval tak nahlas ako ešte nikdy v živote, keď zacítil na okraji svojho otvoru cudzí predmet. Cítil ako preniká do nepoškvrneného vnútra. Ešte nikdy sa s nikým nemiloval a už vôbec nie takýmto spôsobom. Hlas sa mu zlomil a slzy tiekli čoraz silnejšie. Zaboril hlavu do vankúša, celé telo sa mu triaslo a cítil sa akoby ho niečo chcelo zvnútra rozpárať.

„Draco,“ roztúžene zašepkal jeho meno. Vedel, že to asi nie je veľmi príjemné, preto postupoval veľmi pomaly a brzdil svoju túžbu. Nebol hrdý nato, že jeho dieťa plače a díva sa naňho s takou nenávisťou. Podarilo sa mu privlastniť si tie nežné pery, opatrne ich bozkával a čakal na nejakú reakciu, rukou poláskal jeho penis, skúsene ho spracovával. Napokon konečne začal reagovať, aj keď jeho majiteľ tým nebol príliš nadšený. Chlapec mierne zastonal a jeho telo prestalo byť tak veľmi napäté. Lucius dal voľný priebeh svojej túžbe a pohyboval sa v ňom. Cítil, že telo začína viac spolupracovať, ale chlapec naďalej držal hlavu zaborenú v dlaniach a zúfalo vzlykal.

„Neplač, zvykneš si... bude to v poriadku,“ zotrel mu z tváre slzy. Už viac nemohol potlačiť vzrušené stony. Bozkával ho na hrudi, jemne prechádzal po jeho brušku a celý čas sa mu prihovárал. Roztúžene vnikal do tela, ktoré sa začínalo prebúdzat'. Draco napriek tomu cítil bolesť, tá vec, ktorá si ho brala, mu to spôsobovala. Tentoraz mal pocit, akoby bol naozaj zranený. Niečo ho dokonca páliło a štípalo. Keď Lucius opäť vyslovil jeho meno a do tela mu prúdil jeho produkt. Mal pocit, že to už dlhšie nevydrží. Penis vykĺzol z jeho tela, ale bolesť neustávala. Všimol si, že má na sebe stopy krvi. Jednoznačne došlo k poraneniu.

„Ostaň pokojne ležať, postarám sa o to...“ Lucius zacelil ránu a poriadne ponatieral to citlivé miesto. Jeho syn začal s ním bojovať s oveľa väčším nasadeným. Odstrkoval ho, takmer ho uhryzol do ruky.

„Ty sa ma už nikdy nedotkneš! Vypadni! Chcem ísť preč! Pust' ma! On by mi to určite takto neurobil. Nenávidím ťa. Chcem sa vrátiť k Siriusovi!“ už mu nezáležalo na trestoch. Vedel, že ten muž by mu určite takýmto spôsobom neublížil.

„Čo máš spoločné s Blackom? Nedovolím ti, aby si sa s ním schádzal. Rozumieš? Ty si môj,“ majetnícky ho k sebe privinul, nedbajúc na odpor a zlosť. Draco sebou naozaj poriadne zmietal a triasol sa viac než predtým.

„ZMIZNI! NECHAJ MA! SI ODPORNÝ! Okamžite daj preč tie ruky,“ Draco po prvý raz v živote nepocíťoval strach. Bol skôr pobúrený, zdesený a chcel ostať sám.

„Draco, viem, že ťa to bolelo, ale to sa zmení. Musíš byť trpezlivý. Príliš si sa bránil. Zabudni na Blacka. Už nikdy nespomínaj jeho meno...Chcel som ti dať niečo výnimočné, ale vďaka tomu, že so mnou nechceš ostať to bude musieť počkať,“ majetnícky ho pobožkal na pery a posadil si ho do náručia. Začal ho jemne kolísať, aby sa trochu upokojil. Po milovaní sa k nemu nechcel viac správať násilnícky. Nemalo to žiadny zmysel ho zbytočne vystresovať. Nechcel mu úplne znechutiť sexuálne zážitky.

„Nechcem od teba nič. Dokonca ani tvoje meno. Matka ťa zabije a ja jej budem vďačný,“ vyprskol rozrušene.

„Dávaj si veľký pozor na jazyk, Draco,“ silno ho objal a pevnejšie zabalil do prikrývok. Vytiahol z police poriadne hrubú knihu s nejakými staršími rozprávkami. Opäť mierne pokolísal roztrasené telo. Otvoril knihu a začal mu čítať...Pomaly a zreteľne, upokojujúcim hlasom, akoby sa ho snažil presvedčiť, že sa vôbec nič nestalo. Draco sa ho neodvážil prerušiť. Zmätene oprel hlavu o jeho plece. Vôbec nevnímal prečítané slová. Chcel zomrieť a už nikdy nevidieť svojho otca...ani matku. Záležalo mu len na ponížení, ktoré poškvrnilo jeho dušu... Napokon Lucius knihu zavrel a láskavo ho pohladil po tvári. Neuhol sa.

Draco už nebol tým istým sebavedomým chlapcom. Poznal len jednu jednoduchú rovnicu. Matka a otec sa rovnalo vzťahu, ktorý bol preňho určitou zárukou, že jeho domov bude vždy tým bezpečným miestom. Jej výsledkom bola vždy falošná láska...pretváрка narafigčená, ako nejaký model pravej rodiny. Žiadna pravda ani úcta, len zdanie, ktoré malo dotvárať obraz dokonalosti.

Raz v noci počul jedného z otcových priateľov vysloviť zvláštnu myšlienku. Vtedy tomu neveril, ale práve v tej najhoršie chvíli mu došlo, že ten muž mal pravdu.

„Lucius, čistokrvné manželstvá budú znamenať veľké ohrozenie. Čoskoro už nebude dosť čarodejníckych rodín a brat sa medzi blízkymi príbuznými to môže spôsobiť len škody. V niektorých predchádzajúcich generáciách sa už vyskytlo šialenstvo, prípadne rôzne telesné chyby. Tie deti nechali zomrieť, ale nemysli si, že sa to nemôže už nikdy opakovať. Príliš čistá krv môže spôsobiť aj úplné vymretie čarodejníkov.“

Muž, ktorý túto teóriu vyslovil, bol neskôr označený za zradcu a zabitý smrťožrútkmi. Draco ju tentoraz považoval za viac než pravdivú.

Otec sa zbláznil. Je úplne mimo. Inak by to určite neurobil. Nemá žiadne zábrany. Nebudem s ním žiť. Možno som aj ja taký istý blázon ako on. Nie, nebudem s ním...

„Nehnevaj sa, otec. Ja ťa ľúbim, ale mám z toho strach,“ zvolil si oveľa bezpečnejšiu taktiku. *Klamstvo nebolí, Draco.* To mu kedysi povedal a teraz sa tým mienil riadiť. Cítil sa ako domáci škriatok, stvorený len na poslušanie. Tak sa presne tak aj zachoval. Poslušne odrapkal to, čo sa od neho očakávalo.

Lucius chvíľu vstrebával tie slová. Potreboval pár minút, aby sa dokázal spamätať. Túžil to od neho počuť a nedúfal, že sa to stane. Úplne zabudol na to, že ešte pred malou chvíľou sa k nemu správal pohrdavo.

„Draco... len si pokojne oddýchni...som rád, že ma chápeš a nechceš mi viac spôsobovať trápenie. Všetko bude v poriadku. Prisahám, že nám spolu bude dobre,“ nežne ho pobožkal. Bol šťastný a nič nevnímal. Nevidel odhodlanie v očiach svojho syna. Chcel mu takisto povedať, že ho ľúbi, ale to nedokázal. Nevedel zo seba dostať niečo také osobné.

„Už nechceš, aby som mal potomka?“ opýtal sa stručne.

„S tým si nerob žiadne starosti. Ak chceš budeš ho mať. Môžeme byť obaja jeho rodičmi...“ opatrne narovnal vankúše. Upokojil sa, keď ho Draco bez problémov objal a opatrne sa schúlil na jeho nahej hrudi. Ich nohy sa spolu preplietli.

Spolu? Je to jasné. Úplne mu preskočilo. Snáď nechce mať ďalšiu hračku, ktorú by mohol podrobiť rovnakému osudu? Aký je odporný...

„Som unavený, rád by som si trochu pospal,“ nahlas zívól a pevne privrel oči. Musel čakať dlho, kým jeho otec naozaj zaspal. Až keď jeho dych začal byť pravidelný, opatrne odtisol bledé ruky a vyliezol z postele. Chlad ovinul jeho nahé telo.

Tackavo zamieril k oknu. Pokúšal sa ho otvoriť, ale vôbec sa mu to nedarilo. Zrejme bolo zabezpečené čarami. Pomocou kúsku akejsi kriedy napísal na stenu odkaz. Keby mohol ujsť urobil by to, ale nevedel, kam dal otec prútik a obával sa, že by ho prudké pohyby mohli prebudiť.

Zhlboka sa nadýchol a trpezlivo si premeriaval dosť veľké okno, ktoré bolo zrejme niekedy dávno v móde. Rozbehol sa a celou váhou vrazil do skleneného bloku. Cítil silnú bolesť. Jeho telo dopadlo na zem na tvrdý betónový chodník.

Lucius prudko vstal. Začul zvuk rozbíjajúceho sa skla. Pach krvi a úlomky, ktoré boli porozhadzované všade naokolo v ňom vyvolali tie najhoršie predstavy.

„DRACO!“ z hrdla sa mu vydral bolestný výkrik. Okamžite schytil prútik a vybehol von. Začínal chápať, že jeho syn skočil, ale stále tomu odmietal uveriť.

„Nie, nie to...nemôžeš...“ vrhol sa k pokrútenému telu. Jeho syn bol celý od krvi a všade sa povalovali kúsky skla. Niektoré mal zapichnuté aj v tele.

„Draco...nie, láska...čo si to spravil? “

Stihol zaregistrovať slabé puknutie. Tesne vedľa neho sa zjavil tmavovlasý smrťožrút s výrazne mastnými vlasmi.

„Odstúp od neho, Lucius,“ šokovane vyprskol Snape. Pán ho poslal, aby dohliadol na tých dvoch. Vedel, že po procese bude jeho priateľ dosť rozčúlený a chcel sa postarať o bezpečnosť svojho obľúbeného študenta. Okrem toho tu bola aj istá vec, o ktorej so svojím priateľom potreboval nutne hovoriť, ale pán mu to nepovedal hneď, dosť dlho ho dusil rôznymi narážkami, a trvalo takmer nekonečne dlho, kým mu napokon povedal, kam ich ukryl. Práve teraz však musel riešiť omnoho závažnejšie problémy, preto si radšej ten ich rozhovor nechal na neskôr.

Sklonil sa k nemu a starostlivo prezrel zranenia. Srdcový tep bol veľmi slabý a chlapec dýchal len s veľkou námahou. Pomocou prútika zastavil krvácanie a zacelil viaceré poranenia. Vo vzduchu vyčaroval nosidlá a opatrne ho preniesol do domu.

„Máš tu nejaké elixíry?“ opýtal sa nahnevane. Mal chuť roztrhnúť Luciusa na dve rovnaké polovice a poriadne ho vyváľať v blate a črepinách.

7. KAPITOLA

Bolest' spôsobená „láskou“

Severus Snape zložil chlapca na posteľ a okamžite začal ošetrovať aspoň tie najzávažnejšie zranenia. Všimol si pár poriadne veľkých podliatin v blízkosti rebier. A takisto aj typické zranenia, spôsobené pádom.

Chlapec stále dýchal s dosť veľkou námahou a bolo možné, že má aj viaceré vážne zlomeniny. Na hrudníku mal takisto ranu, spôsobenú dopadom na kameň, ktorý sa povaloval na chodníku. Zjavne ho zachránila len náhodná mágia, ktorá sa občas ešte mohla prejaviť, hlavne u mladších čarodejníkov.

Všimol si, že chlapec má na rukách obranné zranenia, akoby sa pokúšal s niečím bojovať.

Bledý aristokrat zatiaľ priniesol do izby všetky možné elixíry, ktoré našiel. Ruky sa mu chveli a bol úplne vyvedený z miery. *Nemal som zaspáť. On ma potreboval a ja som medzitým spal. Mal som ho zviazať a nedovoliť mu ujsť, ale nechcel som, aby sa cítil ako väzeň.*

„Lucius, nechceš mi náhodou niečo povedať?“ uštipačne poznamenal profesor Snape. Skontroloval aj análny otvor, aj keď tým nebol nadšený, no nemohol nič zanedbať.

Draco nebol oblečený a niečo sa tam pokojne mohlo zachytiť. Zazrel krvavú stopu na stehne. Chcel ju nasledovať až k pôvodu toho zranenia.

„Nie, nerob to!“ podráždene zavrčal Lucius. Vyvolalo to v ňom žiarlivosť. Nechcel, aby sa ho niekto iný takýmto spôsobom dotkol.

„Ty si toho chlapca znásilnil? Ako si mohol? Veď je to tvoj syn. Nakoniec mal Dumbledore pravdu... si len zviera, ktoré nevie ani poriadne použiť prútik...“ okamžite zistil, že rana spôsobená prienikom penisu je zacelená len veľmi nedostatočne. Pri takom prudkom pohybe sa ihneď otvorila. Musel ju kúzlom opäť roztriahnuť a dôkladnejšie uzatvoriť.

„To nie je tvoja starosť, Severus. Ty tomu vôbec nerozumieš. Draco patrí len mne...nechcel som mu spôsobiť zranenia, ale on sa priveľmi bránil,“ chcel, aby mu ošetril zranenia a čím skôr odišiel. Nepotreboval žiadne kázanie.

„To, že on je pod vplyvom príťažlivosti neznamená, že ty sa môžeš prestať ovládať.“

„O čom to hovoríš?“

Snape odzátkoval jeden z elixírov a donútil Draca, aby ho vypil. Chlapec bol síce v bezvedomí, ale napriek tomu sa mu ho podarilo trochu aspoň čiastočne. Vôbec však nevnímal, čo sa s ním deje.

„Počkaj, niečo si overím.“

Povedal Snape.

Lucius sledoval ako jeho priateľ preskúmal synovu myseľ, na chvíľu akoby strnul a sústredil svoju pozornosť výlučne na Draca, keď skončil, uprel chladný pohľad na svojho priateľa.

„Je to tam, malá kliatba, nejaké náhodné kúzlo, zrejme vložené nechtiac, no dosť silné na to, aby pôsobilo na istý typ ľudí...“

„Ako to myslíš?“

„Tvoj syn sa zrejme chcel niekomu zapáčiť, ľúbostná mágia je však mimoriadne nebezpečná...“

„Prečo si už skôr...“

„Netušil som, že tvoj syn je schopný znížiť sa k takým primitívnym pomôckam. Pochopil som to, až keď mi Black povedal, že naňho tvoj syn pôsobí zvlášť, vyvolával v ňom posadnutosť. Draco zrejme urobil chybu a namiesto toho, aby zaujal konkrétnu osobu kúzlo pokazil a výsledkom bolo to, že zaujal istý typ mužov.“

„Takže to čo, cítim, to nie je...“

„Postarám sa o zrušenie toho kúzla. No ty by si mal odísť. Keď sa preberie a uvidí ťa, bude to mať hrozné následky. Možno by bolo lepšie, ak sa vráti späť. Black nie je ako ty, musím uznať, že napriek všetkým jeho necnostiam, sa dokázal ovládnuť. O tvojej zvrhlosti naopak vôbec nepochybujem, to kúzlo ťa malo len motivovať nie prinútiť ťa, aby si mu ublížil,“ dal Dracovi liečebný elixír a začal sa starať aj o jeho ďalšie zranenia.

„Nie, on odtiaľto neodíde. Ja jediný mám právo starať sa oňho,“ svetlovlasý muž vôbec nebol nadšený vývojom udalostí. Nech to bolo akokoľvek, nechcel ho stratiť.

„Myslí už konečne aspoň trochu na potreby toho chlapca. Nestaraj sa len o tú vec, ktorú máš v nohaviciach. Je to len kliatba, čoskoro ťa to aj tak prejde...“ zabalil ho do prikrývky, tak aby mu to zabránilo vykonávať prudké pohyby. Nechcel, aby sa rany opäť otvorili. Čarovná moc ledva stačila na ich zacelenie a na niektorých miestach, musel vytiahnuť z tela črepiny.

„Som ochotný mu dopriať trochu času. Vezmi ho hoci aj k sebe domov alebo do školy, ale moje dieťa nevkróči do domu toho prašivého zradcu Blacka! Upozorňujem ťa, že chcem byť v jeho blízkosti. Neukážem sa mu, ale rozhodne od neho neodídem,“ namosúrene odvetil Lucius. Nechcel sa od svojho nedobrovoľného milenca odlúčiť.

„V tom prípade bude lepšie, keď ostaneme tu. Ty samozrejme odídeš a zariadiš si svoje veci, pán nechce, aby si bol hľadaným smrťožrútom. Mám ti odkázať, aby si to celé dal čo najskôr doporiadku. Dom je chránený a nebolo by vhodné, aby si sa teraz ukazoval na verejnosti. Hlavne potom, ako si úplne potvrdil ich obvinenia. Vážne neviem, načo si myslel, Lucius. Medzi mladými smrťožrútmami si kedykoľvek mohol nájsť niekoho na pobavenie, ale ty si musíš vždy dokázať, že si veľavážený pán z Malfoy Manor,“ rozčúlene zavrčal Severus.

„To nehovor... Nemáš pravdu!“ Lucius ho pevne schmatol za habit a poriadne ho pritisol k stene.

„Nie, naozaj? Tak mi to dokáž. Buď chlap a nie len nejaký hlupák ovládaný pudmi!“ vymanil sa z jeho zovretia a vrátil sa k svojmu zverencovi. Draco sa začínal preberať. Oči sa mu pomaly otvorili.

„Vypadni, Lucius...“ zavrčal Snape a okamžite ho vyhnal von z izby.

Draco bolestne zastonal a priložil si ruku na čerstvo zacelenú hrud'. Pôsobil dosť sklamané, akoby ho mrzelo, že sa prebral. Bezvedomie v ňom vyvolalo oveľa príjemnejšie pocity. Nemusel myslieť nato, čo sa stalo. Nič necítil, ani bolesť, ani strach, ani výčitky. Začínal si

myslieť, že otca niečím vyprovokoval. Možno sa správal nevhodne...musel predsa niečím vyvolať takéto správanie.

„Severus, bolí ma hlava...Chcem odtiaľto odísť. Nenechávaj ma tu s ním, on ma...“ prudko sa postavil a zúfalo objal svojho profesora. Doslova mu spadol do náručia. Nevládal dlho stáť.

„Pokojne, Draco. Nikto ti neublíži,“ s miernym odporom prijal to objatie. Nemal rád také situácie. Netušil, akoby ho mal utešovať.

„Chcem bývať u Siriusa. Vezmeš ma tam, však? On mi neublíži, sľúbil mi to. On sa ku mne nesmie priblížiť. Už nemám otca....nemám otca...“ ďalej naliehal svetlovlasý chlapec. Pevne sa ho držal ako kliešť a odmietal sa pustiť.

„Zatiaľ si ľahni...Musíš odpočívať. Teraz nemôžeme ísť nikam. Si veľmi zoslabnutý. Postarám sa o teba. Domáci škriatok ti bude takisto k dispozícii.“

„Nie, tu nechcem spať. V tejto posteli nie. Odved' ma preč, Severus. Nemôžem tu spať...zbláznim sa!“ kričal čoraz hlasnejšie.

„Neboj sa, nič sa ti nestane...bude to v poriadku,“ musel mu dať niečo na upokojenie, aby sa prestal vzpierať. Chlapec len veľmi neochotne privrel oči.

„Pod' sem, teraz už môžeš sledovať...svoj veľký úspech. Dúfam, že si pochopil, čo všetko si týmto neuváženým činom stratil,“ uštipačne poznamenal Severus.

Lucius mlčky podišiel späť k posteli. Opatrne pobožkal svojho syna na líce. Sadol si k nemu a vzal ho do náručia.

„Máš tu niekde kuchyňu? Keď sa opäť preberie bude potrebovať trochu nabrat' sily... Nesmieš sa ho dotknúť, pokiaľ to bude potrebné prejavíš svoju ľútosť, ale už ho viac nesmieš vystavovať niečomu takému, ak samozrejme nechceš, aby skončil u sv. Munga....“ vonku ho stále čakal domáci škriatok, chcel mu hneď objasniť jeho povinnosti.

„Nechaj ma, s ním osamote. Neublížim mu... Kuchyňa je na konci chodby,“ nežne sa k nemu prisunul. Nechcel, aby jeho chlapček trpel. Plne si uvedomil svoju vinu, ale nedokázal sa zmieriť s tým, že on necíti k nemu rovnakú príťažlivosť. Nechcel, aby láska, ktorú mu mohol dať patrila niekomu inému.

„Viem, že mi asi nebudeš veriť, ale dúfal som, že nakoniec pochopíš, aké puto nás spája. Nie je to len tá tvoja kliatba, viem, že to tak nie je... Si pre mňa všetkým, ale nechcem aby z teba bola zoslabnutá troska. Si Malfoy, potomok z môjho rodu a možno je naozaj pravda, že my nemáme právo nikoho ľúbiť. Dôležité je len zachovanie nášho mena a ukrytie všetkých tajomstiev... Pochopil som, že ma nemiluješ tak, ako ja teba. Radšej chceš zomrieť, ako prijať moje dotyky? Nie, to nedopustím...Severus sa o teba postará...Musím ťa nechať ísť, vyrásť a zabudnúť...“ neodolal a pobožkal tie lákavé pery. Potreboval ho, ale vedel, že tie pocity jeho syna len ničia a nedovolia mu voľne dýchať. Vychutnával si to, že sa mu nebráni a nechcel viac než jeden posledný dotyk.

8. KAPITOLA

Skúšam žiť bez teba

Svetlovlasý muž smutne hľadel na pohyblivú fotografiu. Prstom prechádzal po chlapcovej tvári.

Podobizeň jeho syna sa snažila pred ním ukryť. Takisto pôsobila vystrašene ako originál.

Draco, ako sa asi máš? Bez teba je tento dom úplne pustý, chýbaš mi tak veľmi. Viem, že ma nenávidíš a nechceš mať so mnou nič spoločné, viem, že ťa nesmiem ľúbiť. Teba jediného musím chrániť aj pred sebou, aby si netrpel mojou vinou. Ako máš však zabrániť tomu, aby som sa každú noc nezobúdzal s tým neodbytným pocitom? Ako sa mám brániť túžbe vidieť ťa opäť v izbe, ktorá ti patrí.

Sedel na posteli, ktorá predtým patrila jeho synovi. Pohodlne sa opieral o jeho vankúše. Podarilo sa mu vyklúčkovať z nepríjemnej situácie. Draco proti nemu nechcel svedčiť, ale už nikdy sa k nemu nesmel priblížiť. Súd akceptoval aj správu o kliatbe, ktorou si Draco nechtiac poškodil svoju myseľ, to takisto zavážilo, a napokon boli všetky obvinenia stiahnuté, aj keď podľa toho, čo mu bolo povedané bolo toto poškodenie trvalé a ani odborníci ho nedokázali odstrániť.

To, čo cítil k svojmu synovi však bolo hlbšie než len nejaká kliatba, veril tomu, že je to skutočné, aj napriek vyjadreniam svojho priateľa, ktorý tvrdil, že ak nebude v jeho blízkosti, časom to pominie.

To bolo preňho horšie ako väzenie. Bol rozhodnutý nechať ho na pokoji, ale to neznamenal, že nemusel zvádzať krutý boj zo svojimi vlastnými túžbami a láskou, ktorá poškvŕnil napriek tomu, že si to vôbec neprial. Necítil sa ani trochu atraktívny dokonca odmietal aj svoje zvyčajné aktivity. Cítil sa starý a nepotrebný.

Musím byť silný...ty mi nepatríš a už ma nechceš mať pri sebe ani ako otca...musím to akceptovať.

Schúlil sa do jeho postele, prikryl sa a dosť neochotne odložil fotografiu. Narcissa s ním už nežila. Ostala so svojím synom. Nezhovárali sa, len občas si posielali formálne listy týkajúce sa finančných prostriedkov.

Vedel, že Draco je už zrejme v škole, tak ďaleko od neho. Privrel oči a predstavil si aké by to bolo, keby ho mohol hladkať po vlasoch, pritúliť sa k nemu a môcť len tak pokojne ležať vedľa neho. Vdychovať príjemnú vôňu, ktorá ho obklopovala a starať sa, aby mal všetko, čo potrebuje. To bol jeho sen, nevypovedaná túžba. Predstavoval si ako ho ruky milovaného hladia. Zavrel oči a dosť nevrlo siahol pod prikrývku. Vedel, že by si mohol zohnať niekoho, kto by vyplnil všetky jeho predstavy, ale nechcel pretváрку. Rukou sa dotkol citlivého penisu. Stačila len zmienka o plavovlasom chlapcovi a hneď sa to prejavilo na jeho tele.

„Draco,“ priam zastonal jeho meno. Tak veľmi si želal, aby aj on cítil to isté. Sníval o ich vzťahu aj keď vedel, že je táto cesta vedie len do záhuby. Rukou inštinktívne prechádzal po citlivej časti tela.

Úplné uspokojenie však neprišlo, nemohol dosiahnuť nič také, pokiaľ nemal pri sebe živú bytosť.

Siahol po pohári červeného vína. Potreboval precítiť v ústach aspoň nejakú chuť. Zúfalo túžil po informáciách. *Dúfam, že nežije s Blackom alebo možno...by som mohol...áno...Black je kľúčom ku všetkému. Presne tak, Black.*

Vstal a opatrne podišiel k stolu. Vytiahol pergamen a začala písať.

Severus,

Potrebujem, aby si provokoval Blacka. Chcem, aby si ho vylákal z jeho úkrytu. Ak to pre mňa urobíš, môžeš sa spoľahnúť, že ťa vo všetkom podporím a naše malé špinavé tajomstvo zostane mimo uší verejnosti.

Aspoň raz mu bolo na niečo platné, že poznal detaily sexuálneho života svojho priateľa. Vedel, že mnohé z jeho aktivít by Temného pána nepotešili, ale musel k tomu pristupovať veľmi citlivo. Severus nepatril k ľuďom, ktorí strpeli vyhrážky.

„Pán Malfoy, nerobte mi tu cirkus. To predsa nič nie je,“ školská sestra zamračene odhalila reznú ranu na kolene. Bola zacelená skôr než stihol čokoľvek povedať. No aj tak sa tváril akoby ho to pekne bolelo.

Na vedľajšej posteli sa zmietal tmavovlasý chlapec.

„To je tvoja vina, ty...“ Harry sa držal za brucho, zasiahla ho dorážačka a pred očami sa mu len tak mihali rôzne nepravdivé obrazy.

„Drž hubu, Potter!“ podráždene skríkol Draco.

„Prestaňte vykrikovať, pán Malfoy, lebo vás odtiaľto vyhodím,“ podišla k Harrymu a vnútila mu poriadne horký elixír. Zelenooký chlapec si opatrne zložil rozbité okuliare.

„Áno, samozrejme,“ podráždene frflal Slizolinčan. *Obskakuje len Pottera, akoby to bol ktovieaký hrdina. Pritom každý vie, že vo voľnom čase chodí so spustenými nohavicami za profesorom elixírov. To je naozaj hrdinský čin, vyzliecť sa pred Snapom a pritom sa na hodine správať úplne normálne ako predtým.*

V skutočnosti ho najviac trápilo, že terajší objekt jeho záujmu venuje viac pozornosti práve Harrymu. Zvykol si na Siriusovu prítomnosť, na ich rozhovory a spoločné večere, keď však prišiel jeho krstný syn, už naňho nemal toľko času. Harrymu dokonca aj písal, ale Draco od neho nikdy nič nedostal. Nerozumel tomu, prečo mu všetci venujú toľko pozornosti.

Sirius nechce byť jeho oficiálnym priateľom. Draco si to vysvetľoval tým, že mu chce dať viac času, aby sa spamätal z otcovho naliehania. Nechcel ani len počuť o tom, že si poškodil mozog nejakou kľatbou, nemienil takúto možnosť vôbec ani len pripustiť. Uvedomoval si, že urobil chybu, keď sa pokúšal na sebe aplikovať nedovolené techniky, no neželal si, aby tá kľatba skončila, považoval ju skôr za výhodu, než za problémovú záležitosť.

Ešte stále mal občas sny, počas ktorých prežíval ich *milovanie*. Rozhodne to nebolo nič príjemné. Paradoxom bolo, že napriek tomu neprestával túžiť po rozkošiach, ale určite ich nechcel prežívať s ním.

Madam Pomfreyová mu ušetrila koleno a donútila ho ľahnúť si.

„Neskôr sa na vás prídem pozrieť.“

Potešil sa, až keď ju videl odchádzať. Vedel, že sa tak skoro nevráti, lebo sa šla pozrieť na údajne zraneného Hagrida.

Draco pomaly zliezol z postele a podišiel bližšie k svojmu spolužiakovi.

„Vypadni, Malfoy!“ precedil pomedzi zuby Harry, tlmene vzdychol, keď na tele pocítil láskajúcu ruku. Chcel sa mu vytrhnúť, ale po elixíre bol trochu dezorientovaný a brucho ho stále veľmi bolelo. Elixír však pomaly začínal účinkovať a bolesť dosť rýchlo pominula.

Ty odo mňa neustále odvádzaš Siriusa, musíš zato zaplatiť. Severus nebude nadšený, ale to je len jeho problém.

Ľahol si k nemu a začal ho bozkávať. Rukou pritom našiel jeho penis a jemne ho stisol, dával si pozor, aby sa nedotýkal. Vyzliekol mu habit a začal ho zasypávať bozkami. Potter sa chvíľu bránil, ale napokon podľahol tej jeho úžasnej kľatbe.

Dvere na prudko otvorili a dovnútra vstúpili Dracovi kamaráti. Jeden z nich položil na stôl čarodejnícky fotoaparát.

Bolo to už vopred dohodnuté, preto sa nečudovali, že vidia ako ich ich „šéf“ hladká svojho úhlavného nepriateľa. Draco pripravoval jeho otvor na vstup penisu a popritom nenápadne pokynul svojim priateľom, aby sa začali vyzliekať. Potter ich vôbec nevnímal. Sústredil sa len na dotyky, ktoré ho privádzali do zúfalstva. Posteľ klesla pod váhou Dracových priateľov. Mladý aristokrat elegantne vstal a prenechal im svoje miesto.

„MALFOY!“ zreval pridusene.

„Uvoľni sa, Potter. Pár fotografií rozhodne nezaškodí,“ škodoradostne poznamenal Draco. Zdvihol fotoaparát, ktorí priniesli jeho priateľa.

„Och, Potter...“ zachrčal mu do ucha takmer nepoužívaný hlas. Crabbe ho zozadu pevne objímal a zjavne sa pokúšal dostať čo najbližšie k nemu.

„Pusti ma!“ zhnusene odvetil Harry. Cítil na svojom tele aj Malfoyove dotyky. Chladné pery si vynútili vstup do jeho úst.

„Čo to robíte? Pustite ho?“ Severus Snape ich pomocou prútika oddelil od svojho milenca. Pôsobil ako divoká šelma pripravená roztrhať ich na kusy. Tmavé oči náhle nadobudli temný odtieň, bolo v nich oveľa viac smútku a bolesti.

„Oblečte sa, Potter a vy traja tiež! Strhávam 50 bodov Chrabromilu,“ nahliadol do mysle svojho milenca, aby zistil, čo sa vlastne stalo. Študenti sa obliekali tak rýchlo, ako to bolo možné.

Viem, že cítiš túžbu, Harry, ale nesmieš sa ňou nechať ovládnuť. Zato ťa čaká trest. Budeš ku mne chodiť častejšie, aby si nemal čas na podobné rozmary.

„Za neprístojné správanie na verejnom mieste, budete až do konca roka po škole, Potter. Strhávam Chrabromilu 50 bodov...za tieto...neprimerané činnosti... Crabbe a Goyle budú až do konca roka robiť spoločnosť Hagridovi pri vyplievaní buriny... A vy pôjdete so mnou, Malfoy,“ donútil ich vyjsť z nemocničného krídla.

„Pán profesor, veď sa nič hrozné nestalo. Bola to len nevinná zábava,“ ospravedlňujúco zamrmlal Draco.

„Áno, o tom nepochybujem. Mne to však vysvetľovať nebudete. Dnes v noci budete spať doma v Malfoy Manor. Dumbledore tu dnes nie je a ja mám na starosti školu. Počas tejto noci ste podmiennečne vylúčený,“ vyprskol znechutene.

9. KAPITOLA

Podvodník

*Ked' sa bojíš¹
Tmu nahrádza zlodejská tvár
Ked' sa bojíš
Tvoje sny sú márne
Ked' sa bojíš
Všetko je príliš veľké
A ty si sám
Ked' sa bojíš
Tvoja izba je ti väzením*

Triasol sa. Celé jeho telo sa schúlilo do kľbka, v rukách pevne držal prútik. Stále sa bál, že za ním príde, preto nedokázal vôbec zaspáť. Svetlé vlasy mal celkom rozstrapatené a pohľadom stále blúdil k dverám. Pôsobil ako vyplašený malý chlapec, jeho odvaha razom pominula. Ľutoval, že sa dopustil takej veľkej chyby. Nemal si začínať so Severusom.

Vedel, že on údery nikdy neodpúšťa, a to čo urobil v ňom vyvolalo zhnusenie. Mal však šťastie, že jeho otec práve usporadúval jeden zo svojich povestných večierkov. Celý dom bol plný ľudí, ktorí mu vôbec nevenovali pozornosť. Aspoň sa domnieval, že bude mať celú noc pokoja ráno poňho príde, snád' už trochu miernejší Severus. Sladký pocit bezpečia ho priveľmi uchlácholil. Hlava mu postupne klesala, až napokon zaspal. Snívalo sa mu o Siriusovi, jeho slovách, ktoré zmenili pohľad na lásku.

„Nemôžem ti ponúknuť vzťah, Draco. Nie je to možné...Mám rád niekoho iného. Teba považujem len za priateľa.“

¹ Báseň, ktorá sa tam vyskytuje je moja. Nemá nejaký hlbší zmysel, ale nejako sa mi to tam hodilo, na ozvláštnenie, keďže je to už posledná kapitola.

Nemohol tie slová vymazať zo svojej mysle. Človek, do ktorého sa naozaj zaľúbil, ho definitívne odmietol. Len list dostal pred pár dňami a veľmi dobre vedel, koho Sirius zbožňuje. Práve kvôli tomu chcel ponížiť Pottera. Nemohol sa s tým tak rýchlo vyrovnáť.

*Ked' si myslíš, že si vyhral
Prichádza nečakaná porážka
Ked' si myslíš, že si vyhral
Voliš predsa menšie zlo
Udrie ťa smrtníci dych náhody*

Vnímal prudké dýchanie a alkoholové výpary, ktoré boli takmer neznesiteľné. Niektu mu poriadne dychčal do ucha a bozkával ho na odhalené telo. Okamžite sa pokúšal potiahnuť ho za vlasy, ale nemal ich dlhé. Z toho jednoznačne vyplývalo, že Lucius to byť nemôže. Ten muž bol taký opitý, že sa nedalo ani presne určiť o koho ide, Draco v tej tme nič nevidel. Jedno však boli isté, nemal na sebe oblečenie a bol príliš ťažký, aby ho zo seba dokázal sám zhodiť.

„Pustite ma,“ zamrmal nešťastne. Cítil ako mu mohutná ruka drsne masíruje penis, hrubé pery sa pokúšali vynútiť si ďalší bozk. Odmietal to, pokúšal sa dostať z mučivého zovretia. Muž mu zaševalil do ucha pár neslušných výrazov. Rukou ho začal netrepezlivo pripravovať. Jeho penis prenikol do lákavého otvoru. Draco zlomene zavil a bezmocne sledoval ako sa ich telá spájajú. Muž povzbudivo zamrňal a majetnícky prešiel po celom jeho tele. Neprijemne veľký penis sa pomaly súkal čoraz hlbšie. Draco cítil ako ho na tvári štekli brada. Muž konečne prehovoril.

„Tvoj otecko ma vždy len uráža, keď sem prídem. Som preňho nikto, lebo naša rodina prišla o peniaze... Tak som sa mu postaral o zábavu. Neboj sa maličký, ty si tu ani pôvodne nemal byť, ale táto zhoda náhod mi dopomohla k tomu, aby som si pomstu mohol poriadne vychutnať. On a veľavážený Severus Snape ma len ponižujú, ale dnes prišiel čas zúčtovania. Pustiš ma do seba, však Draco? Budeš spolupracovať...“ prisal sa na jeho pery a rukou pokračoval v dráždení jeho penisu. Chvíľu počkal, aby mu priveľmi neublížil. Nechcel prísť o zábavu, okrem toho cítil sa veľmi dobre a uvoľnene. Zlízal mu z tváre slzy a opatrne začal vykonávať preňho veľmi príjemné pohyby. Začal sa venovať bradavkám a mierne zrýchlil pohyby svojej ruky. Cítil ako mu Dracov úd v rukách automaticky tuhne, chlapec však naďalej nariekal a pokúšal sa mu ujsť.

*Ten, ktorý ublížil
Musí byť potrestaný
Ten, ktorí ublížil
Musí ľutovať
Ten, ktorý ublížil
Nesmie pomstu sľubovať*

Dvere na jeho izbu sa otvorili, traja muži doniesli dovnútra zbité telo. Draco to ledva stíhal vnímať. Prerývane dýchal a pokúšal sa zabrániť tomu, aby si jeho telo robilo, čo sa mu len zachce. Muž nespokojne zamrmal a trochu zmenil polohu, aby ho priveľmi nezatláčal do postele. Draco nahlas zastonal a pokúšal sa opäť uniknúť z dosahu svojho milenca. Muž ho však nepustil, práve naopak pohyboval sa čoraz divšie.

Draco zazrel svojho otca. Bol poriadne zbitý. Nevládal sa hýbať. Len s veľkou námahou otvoril oči.

„Nechajte ho,“ zachrčal podráždene. Peru mal natrhnutú a každé slovo mu spôsobilo bolesť. Muži kúzlom zväčšili posteľ a vložili ho do nej.

Draco sa úplne prestal brániť, ležal celkom nehybne a hľadel na otca, ako na zjavenie. *Akých priateľov si si to sem zavolať? S takýmito ľuďmi sa teraz stýkaš?* Lucius voňal čerstvou krvou a ledva sa dokázal pohnúť. Draco pevne privrel oči, pocítil v sebe zmes túžby, s úľavou si vydýchol. Muž z neho opatrne vystúpil a majetnícky ho plesol po zadku. Potom ho prudko objal a nechal ho, aby mu sedel v náručí.

„Otvor oči, zlatičko,“ vyzval ho posmešne. Draco slastne vykrikoval, jeho nedobrovoľný milenec pustil mladíkov penis, keď začal viac vzdorovať, ale tentoraz ho donútil prežiť slasť. Biela tekutina sa dotkla tela svetlovlasého muža.

„Teba už nechápeme na pokoji, však zlatko. Neprišli sme kvôli tomu, aby si z nás mal nejakú citovú ujmu. Teraz si vezmeš svojho otca, viem, že on to takto ešte nikdy takto poriadne nerobil a nepochybne bude rád, ak to najprv urobíš ty,“ neznámy muž ho jemne hladkal po vlasoch, obrátil to tak, aby nevidel, čo sa deje s Luciusom. Napriek tomu počul pridusené stony. Muži sa s ním chvíľu pohrávali.

Dracov milenec vzal jeho penis do úst a pripravoval ho na ďalšiu aktivitu.

„Nie, to nechcem!“ reval Draco. V žiadnom prípade nemal chuť dotknúť sa otca. Nemal však žiadnu inú možnosť. Musel sa ponoriť do jeho tela. Muži ho pevne držali a pohybovali ním ako s bábikou. Lucius ho pevne objal. Prijal jeho blízkosť, slastne ho bozkával na tvár, pery, všade kam dosiahol zanechával stopy svojej náklonnosti.

„Nenávidím vás!“ kričal Draco. Zaplavili ho mdloby, hneď sa ho muži odtiahli od jeho otca. Lucius si tie rany nechal urobiť zámerne, všetko zahral tak, aby sa synov hnev preorientoval na niekoho iného. Len na preludy, ktoré nemajú konkrétne tváre ani mená.

Ked' si v pasci

Nikto pomôcť ti nevie

Ked' si v pasci

Tvoja myseľ je oklamaná

Ked' si v pasci

Temné svetlo opúšťaš

Ked' si v pasci

Tvojmu tieňu odpúšťaš

„Otec, čo sa tu stalo? Prečo to urobili?“ pritisol sa bližšie k Luciusovi. Nevnímal nič len bolesť a poníženie. Nechcel, aby niekto vedel o jeho slabostiach. Celá tá záležitosť mu vôbec nesesedela, nedokázal sa s tým stotožniť. Akoby niektoré kúsky nezapadali do celej tej zvláštnej mozaiky.

Opatrne položil Luciusovi ruky na plecía a zamieril k prasknutej pere. Prstom opatrne prešiel po zranenom mieste.

„Nenávidím ťa, Lucius Malfoy. Si blázon a možno aj niečo horšie. Vyvolali v mojej mysli klamlivé predstavy, však? Povedz mi, kto sa so mnou vlastne miloval?“ silnejšie pritlačil na ranu, ale Lucius neodtiahol jeho ruku. Pevne ho objal a pritisol sa k nemu, čo najbližšie.

„Už nie si môj malý, Draco. Zmenil si sa a verím, že dokážeš byť dostatočne silný. Chcel som ťa mať, viac než čokoľvek iné. Áno, som krutý a sebecký... Nikdy by som nepremárnil ani chvíľu s tebou. Bol som to len ja, odpusť mi to... len ja som na vine...“ jemne ho pohladil po vlasoch a bozkával na čelo, akoby sa vôbec nič nestalo.

„Čo ti mám povedať? Dokážem ťa vôbec nejakým spôsobom zastaviť? Možno sa od seba vlastne ani vôbec nelíšime. Sme obaja rovnakí. Vzdávam sa. Už nevládzem proti tebe bojovať. Rob si čo chceš so mnou, s mojím telom, ale nezabúdaj, že odteraz to už nebude moja vina. Ak sa niečo stane, ty ponesieš zodpovednosť,“ rozhorčene poznamenal Draco.

Schúlil sa do náručia svojho otca, nemal viac silu bojovať. Nemal dostatok pevnej vôle. Kvôli tej kliatbe jeho otec ochorel, aj keď boli jeho výsledky dobré, nejakým spôsobom musela ovplyvniť aj jeho, aspoň si to chcel myslieť, aby zahnal tú temnotu, ktorá ich oboch obklopovala.

Lucius ho majetnícky objal okolo pása a pritiahol bližšie k sebe. Vedel, že on ho dokáže zlomiť a úplne podriadit' svojej vôli. Chlapec už nemal síl celiť jeho útokom. Takmer celú noc ostali v tejto polohe. Lucius ho nespustil z očí, vdychoval jeho vôňu a vychutnával si svoje víťazstvo.

„Zajtra sa vrátiš do školy, ale cez prázdniny budeš u mňa, v mojej posteli... Stále po tebe túžim, Draco,“ chladne sa uškrnul stiahol z neho prikrývku. Chcel si ho opäť vziať.

„Všetko ma bolí, dnes nie, nemôžem,“ protestne zamrmľal Draco. Vôbec nič mu nebolo, ale chcel využiť príležitosť na únik.

„V poriadku, chápem, že mi ešte stále nedôveruješ. Zrejme si myslíš, že náš vzťah je len o túžbe, budem ťa musieť presvedčiť, že to nie je celkom pravda. Chcem mať aj tvoju dušu... Každý kúsok z teba, Draco,“ pevnejšie ho k sebe privinul, aby mu bolo jasné, že nestrpí žiadne odvrávanie.

To sa ešte uvidí, otec. Jedného dňa sa mi podarí s tým nezmyslom skončiť, ale nie teraz. Musím vydržať ešte chvíľu, kým nebudem plnoletý... Potom pôjdem nadobro svojou vlastnou cestou.

Nemohol utiecť, podľahol.²

Spoločná krv

Spoločné vlasy

Spoločné sny a túžby

Spoločný jas všedných dní

Spoločné pohrdanie slabšími

Spoločné ničenie všetkých prázdnych slov

Nemohol utiecť, podľahol

KONIEC

² **Poznámka autorky:** zámerne dávam taký trošku otvorený koniec, trochu taký dá sa povedať, že na zamyslenie.

Prečo? (ak by to niekto chcel vedieť) nechávam čitateľom otvorený priestor na to, aký osud by si pre nich priali. Pretože, sa neviem celkom rozhodnúť, čo by bolo pre nich lepšie.

Podarí sa Dracovi naplniť jeho predsavzatia alebo bude pokračovať v zakázanom vzťahu? Isté je len to, že Lucius sa nedokáže svojho syna úplne vzdať, pokúšal sa o to, ale pri prvej príležitosti podľahol.

Môžete sa prikloniť k viacerým verziám konca. Pretože to nie je tak úplne jednoznačné:.

A) Draco urobí všetko, čo jeho otec chce. Podľahne jeho nátlaku.

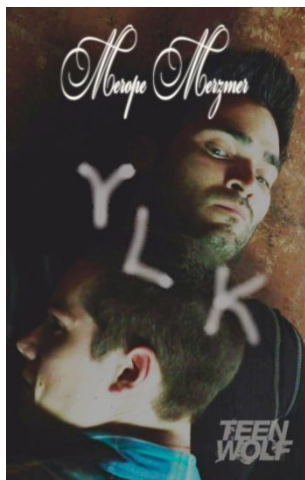
B) Hľadá len spôsob ako ho trochu uchlácholiť, aby mal viac času vymaniť sa z jeho rúk.

Možností je veľa a každý si tento koniec môže vysvetliť inak.

*Báseň sa volá **Nemohol utiecť, podľahol**, ale nemohla som ten názov dávať na začiatok, aby som všetko neprezradila.*

Ale snád posledná veta, možno veľa napovedá o tom, čo sa odohralo neskôr, ale to už ani nie je predmetom tejto poviedky. Skôr to ostáva niekedy akoby nevypovedané.

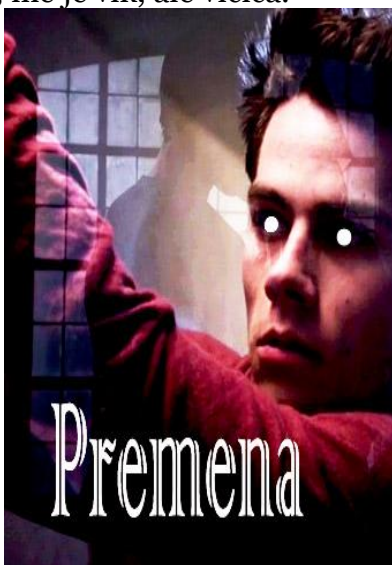
V edícii Meropesvet vyšlo:

Merope Merzmer

VLK

Stiles (narodil sa ako vlkolak) už nejaký čas žije s divými (skutočnými) vlkami, v ich svorke sa má dobre, nemá záujem vracieť sa do ľudskej spoločnosti. Rozhodol sa tak z viacerých dôvodov. Jedným z nich je aj neprijatie a posmech so strany vlkolakov, kvôli tomu, že pokiaľ si zvolí úplnú zvieraciu podobu, tak sa stáva vlčicou, keďže jeho duchovnou druhou súčasťou, nie je vlk, ale vlčica.

Merope Merzmer

PREMENA

Stiles čelí útoku nebezpečného démona...

V edícii real person slash special edition vyšlo:

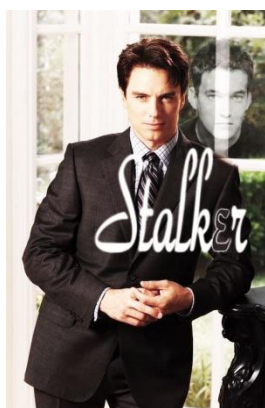

Merope Merzmer
KLINIKA

Misha (18) sa dostáva do psychiatrickej liečebne pre zločincov. Kvôli údajnej vražde svojich súrodencov (dvojičiek, 7) ostáva úplne sám bez akejkoľvek podpory svojej rodiny, ale...

Motto: „Myslel som si, že dokážem bojovať s tieňmi. Mýlil som sa.“

Merope Merzmer
STALKER

Gareth pozoruje svojho suseda Johna a jeho rodinu. Nemá pred ničím rešpekt. Dokonca umiestnil kameru aj do ich domu.

V edícii Harry Potter slash vyšlo:

Merope Merzmer

TENEBRAE

Lord Voldemort vždy považoval Rokfort za svoj domov. Keď sa opäť tajne prechádza po jeho chodbách a vníma silu spomienok...

Počas zimných prázdnin sa pokúsi zničiť svojho nepriateľa... Netuší, že jeho telo si bude žiadať oveľa viac...

Merope Merzmer

PRINC

FF Poviedka o živote Severusa Snapa

Merope Merzmer

Utiect' či podľahnúť

HP ff incestný slash

Pripravujeme

Let

Real person slash o živote pilotov

Horúčka

Vzrušujúca fanfiction o zajatí u Temného pána